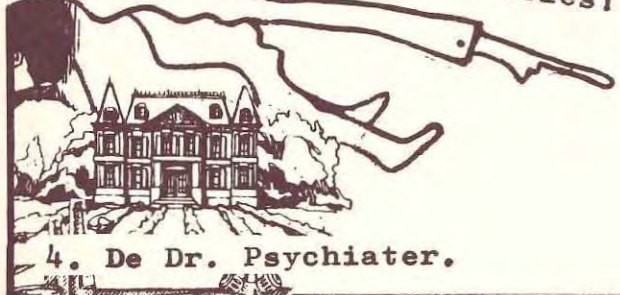

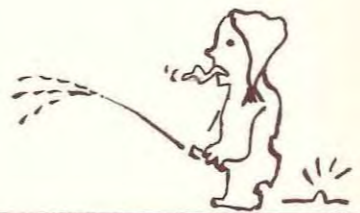
hulpverlening WIE HELPT WIE?

© Rhino M. 1979.

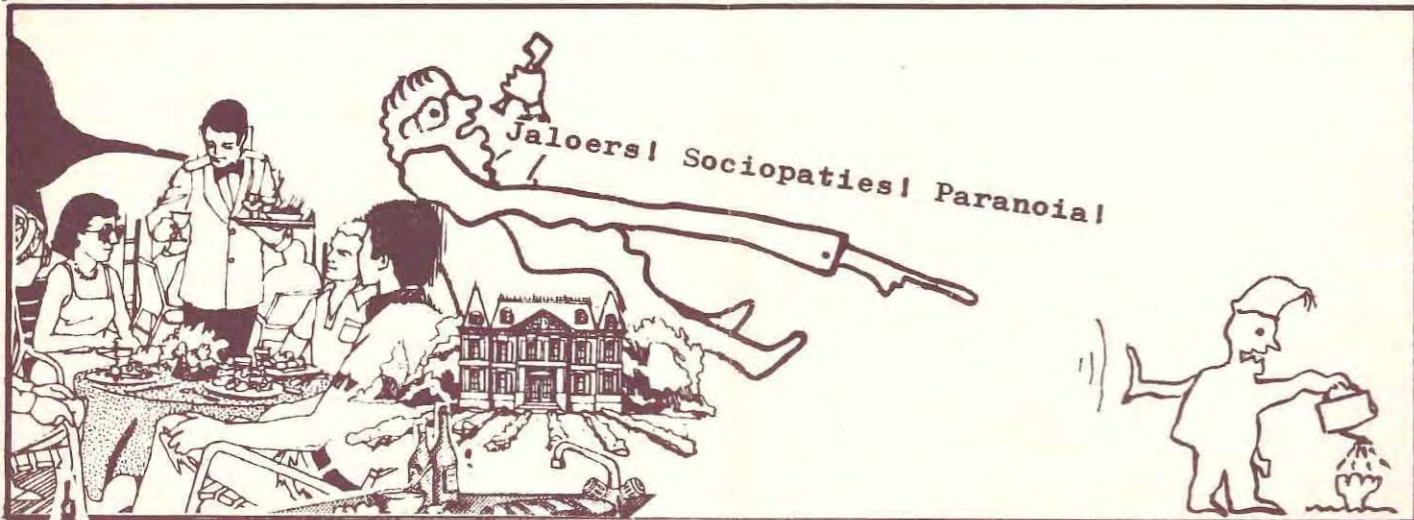
Onvolwassen! Narcisties!

4. De Dr. Psychiater.

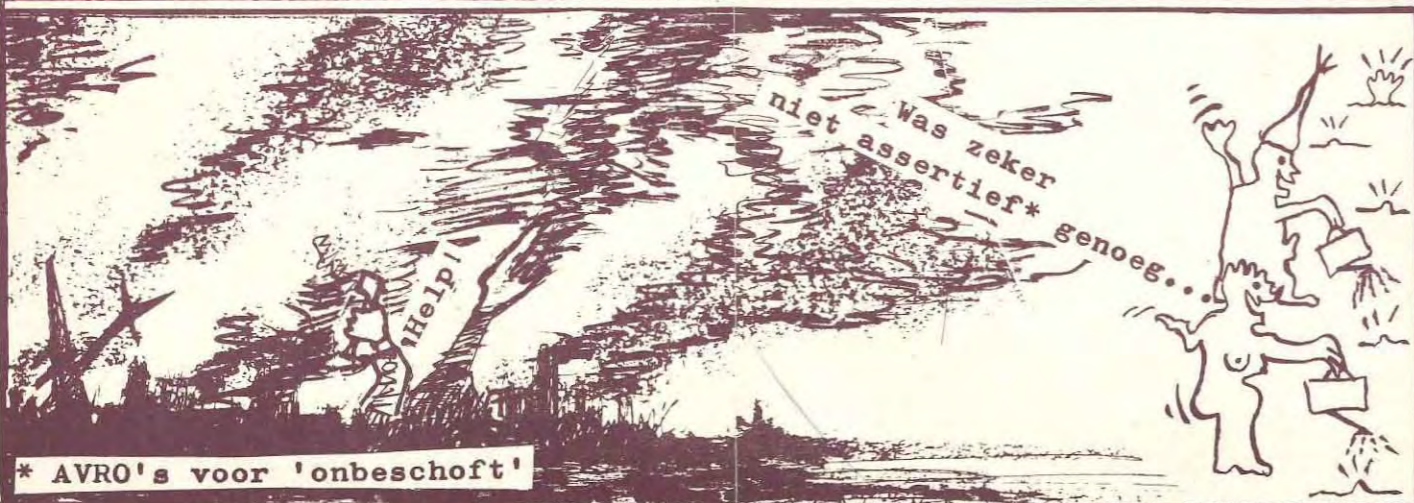
Jaloers! Sociopaties! Paranoia!

Autoriteitsconflict! Werkschuw!

Was zeker
niet assertief* genoeg...

* AVRO's voor 'onbeschoft'

GEZOND VERANT

FL.3,25

verschijnt eens in de twee maanden

8^e JAARGANG NO.38

FEBRUARI '80

BAAS in eigen BREIN

14 febr:	dag van de psychiatrie
16 febr:	psychiatrie-kongres (utrecht)
20 febr:	medicijn/informatiedag
23 febr:	breingeinfestival (Amsterdam)

ZIE VERDER PAG.3

uitgave stichting
de 'GEKKEN' KRANT.
postbus 3286 Amsterdam.

postgiro 3058.334
gemeentegiro r11.111

telefoon, maandag avond:

020 -- 792620

losse nummers: f 3,25

abonnement f 19,- (of meer)

weer
geen
redactioneel

Praten, praten en nog eens praten.
Af en toe een uitbarstinkje en nog niets op papier.
Het kopijweekend was druk.
We hebben heel veel gedaan.
Maar toch weer geen redactioneel.
Blijven steken in..... ja, waarin?
Onmacht.
"Zo kun je je niet naar buiten toe opstellen".
Verleden jaar hadden we al een aanzet, dit jaar weer een aanzet.
Volgend jaar weer een aanzet?
En waar willen we nu naar toe?
Het blijkt dat wij het ook niet weten.
Maar wel verder blijven praten.
En ondertussen dingen blijven doen.
We zijn van plan weer inrichtingen af te lopen.
We doen mee aan de Aktieweek Psychiatrie. We volgen de Commissie van Dijk (niet van harte).
We kijken verder over de grenzen.
We proberen dingen bespreekbaar te maken.
Alleen.... de energie die we elkaar zouden kunnen geven is er nog niet zo erg.
Herkenbaar voor U op zaal?
Onmacht.
Niemand weet het helemaal.
Niemand is autoriteit.
Wij blijven samen praten en doen.

Deze krant heet "Gekken"krant omdat hij is voor mensen die gek genoemd worden. Wij zijn dus gek en komen er rond voor uit. We kunnen elkaar alleen helpen als we inzien dat we allemaal op dezelfde manier worden uitgescholden en gediscrimineerd. Dat is juist onze kracht. Samen gediscrimineerd, dus samen er wat aan doen; dat lijkt ons voorlopig de beste manier.

medewerkers:

Loes van de Bedum
France Berkvens
Liesbeth Crefeld
Ton Hendrix
Willem Maarschalkerweerd
Anja Nieuwkoop
Mieke Rotmensen
Frits van Rijckevorsel
Ada Struijs
Kid Zuiderwijk

bijdragen van:

F.J. Geerders
P. van Ostade
Anoniem (2x)
G. Flier
Lambert Emons
J.J. Simpelaar
Christa Sontrop
Ed Coppens
Bewonersraad St. Servatius
Mevr. Smit-Godijn
P. Ysselmuiden
Henny Jansen
C. Kok
Werkgroep Psychiatrie Zuid
Werkgroep dag van de psychiatrie
Aktiegroep "Stop de bio-psychiatrie"
Lies Wientjes

inhoud

p. 3-8 dag van de psychiatrie met:
Baas in eigen brein, kongresdag
medicijn informatiedag, Breingedragfestival
p. 10-12 biologische psychiatrie
p. 16-17 open feest in gelukshuis
p. 20- nog een: de komm. van Dijk
p. 21 knip uit
p. 24-26 schotland nieuws van overzee
p. 29 Geest Elkinder Kracht
p. 24 strip
p. 30 kennismaking en kontakten
p. 31 tips
p. 8, 9, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 22, 23, 26, 27 brieven, brieven en brieven

DAG van de PSYCHIATRIE

Veertien februari wordt voor de zesde achtereenvolgende keer de DAG VAN DE PSYCHIATRIE gehouden. Het lijkt bijna, nee, het IS al een traditie geworden. En dat niet alleen. Steeds meer wordt er rondom de Dag Van De Psychiatrie ook nog van alles georganiseerd. Dat is ook dit jaar zo. De Redactie heeft, net als vorige jaren haar kolommen open gesteld voor de Werkgroep D.v.d.P. die onderstaand zal vertellen wat er allemaal gaande is.
De Werkgroep "Dag van de Psychiatrie" is een tijdelijke werkgroep, waarin samenwerken ver- tegenwoordigers van Patiëntenraden, Cliëntenbond, KLAP, Gekkenkrant, Pandora, JAC's, Release en alle andere groepen die ook zitten in de landelijke werkgroep Krankzinnigen Wet.

BAAS IN EIGEN BREIN

Het thema voor de veertiende februari en de dagen er omheen is net als vorig jaar "Baas in eigen brein". Daarbij kan iedereen zelf invullen wat men maar wil. Bijvoorbeeld: geen gedachten meer die telkens hardnekkig blijven terugkomen, of het gaat over medicijnen waar je vanaf zou willen. "Baas in eigen brein" kan ook slaan op de afhankelijkheid van je hulpverlener - die soms misschien onvermijdelijk is, maar waar je uiteindelijk toch vanaf wilt. Of misschien drukt het motto iets uit van verzet tegen al die invloeden waartegen je je zo moeilijk kunt ver- weren: prestatiedrift, wantrouwen tegen medemensen en niet te vergeten de reclame die van alle kanten op je af komt. "Baas in eigen brein"....., enfin vul zelf maar in.
Wat deze keer allemaal op het program staat is niet mis. De Dag Van De Psychiatrie zelf op de veertiende februari natuurlijk. Dan organiseert elke inrichting zelf iets, van ernstig forum tot en met een losbollige hoempa-band. De veertiende valt dit jaar op een donderdag. Twee dagen later, zestien februari wordt er in Utrecht een belangrijk kongres gehouden. Daar zullen afvaardigingen van patiënten/bewoners-raden, belangengroepen en aktiegroepen uit het hele land bij elkaar komen. Onderwerp, voor de laatste keer: de rechten van de patiënt. Die dag wordt er een manifest opgesteld waarin de patiënten, ex-patiënten en toekomstige pa- tiënten eindelijk eens zelf precies zeggen welke rechten zij willen.
Woensdag 20 februari is er een dag waarop door het hele land aandacht wordt besteed aan het medicijnen gebruik, niet alleen binnen, maar ook buiten de inrichting. Het motto is "Sta eens stil bij die pil".
Zaterdag 23 februari eindelijk tijd voor ontspanning, feest, creativiteit: een festival. We komen nu eens voor de dag met ons talent voor schilderen, muziek maken, toneel, kabaret en noem maar op. Een dag om te zingen en te dansen, te kijken en te luisteren en om bijvoor- beeld eens wat te laten zien van wat we op de creatieve therapie maken.
Tenslotte vindt er op de 25ste februari nog een kleine plechtigheid plaats. Dan zal aan de Vaste Tweede Kamer kommissie voor volksgezondheid het genoemde manifest voor de patiënten- rechten worden aangeboden. Misschien gaan er vijf mensen heen, maar het kunnen er ook vijf- honderd zijn. Dat zal wel blijken.

DAG van de PSYCHIATRIE ZELF 14 FEBR.

Rondom het thema "Baas in eigen BREIN, dat is er ruim genoeg voor, organiseren patiënten/bewonersraden en leerlingena- den zelf allerlei dingen binnen de inrich- tingen.
Daarbij kan men denken aan forumdiskus- sies, filmvertoningen, lezingen, optredens van film- en theatergroepen en wat niet al.

De afgelopen jaren blijkt men binnen de in-richtingen steeds vindingrijker te worden en ook steeds beter te kunnen organiseren. Wie toch nog eens wil overleggen, of denkt dat de Werkgroep Dag van de Psychiatrie kan bemiddelen (voor sprekers, films of een of andere theatergroep), kan altijd schrijven: Werkgroep Dag van de Psychiatrie, postbus 822, Arnhem.

Ook kan men bellen:

- *****
 *085 - 426187 (Jan-Arie Bogert)
 *030 - 436899 (Harm Fluyt, Marielle Janmaat)
 *020 - 127552 (Hans van der Wilk)
 *020 - 867733 (Frits van Rijckevorsel)

Wie op zijn beurt de werkgroep zou willen steunen met wat geld (voor de stencils, postzegels en dat soort dingen) wordt verzocht dit over te maken naar de penningmeester, op gironummer 1748348 t.n.v. H.H. Fluyt te Utrecht, onder vermelding van "Dag van de Psychiatrie".

 * En dan zijn er ook weer erg mooie affiches, stickers en dit keer zelf "buttons" - dat zijn van die ronde metalen knopen die je op je revers kunt spelden. Er staat op "Baas in eigen brein", wat dat ook moge betekenen.

* De prijs van 1 affiche + 5 stichers is f. 1,50 incl.
 * U kunt ze bestellen door het bedrag of een veelvoud daarvan over te maken op voornoemd gironummer, onder vermelding van datgene wat U toegezonden wilt krijgen.

* De buttons zijn verkrijgbaar op allerlei dagen zoals de 16^e en 23^e februari.

KONGRESGANGERS.

KONGRES over patiënten recht

16 februari

De bedoeling van dit kongres is dat er een manifest uitkomt waar duidelijk in staat wat de patiëntenbeweging vindt van de rechten van mensen die in een psychiatrische inrichting zijn opgenomen. Daar zijn wel een paar rapporten over, maar die zijn altijd van anderen: de minister, de officiële commissie Van Dijk. Al jaren houdt de patiëntenbeweging zich met die rechten bezig, maar ze mag meestal alleen reageren op deze of gene commissie. Al een paar jaar geleden hebben patiëntenraden en andere actiegroepen en belangengroepen zich gebundeld in de Werkgroep Krankzinnigenwet om deze dingen in de gaten te houden. Dit kongres wordt dan ook in overleg met en gedeeltelijk door de werkgroep KZ georganiseerd. Iedereen die zijn mening over de rechten van de patiënt wil laten gelden is uitgenodigd.

Hoe gaat dat allemaal in z'n werk?

De dag zelf stellen we ons voor als een echt kongres, d.w.z. alle belangrijke punten worden in stemming gebracht en de aanwezigen spreken zich daar punt voor punt over uit. Zoveel mogelijk staan van te voren de onderwerpen van het kongres vast.

Neem b.v. dwangopname. De voorbereidingsgroep gaat dan na welke standpunten daarover bestaan en zet deze onder elkaar. In het geval dwangopname variërend van afschaffing tot handhaving ervan. Over die mogelijkheden wordt dan gestemd.

Tijdens het kongres kunnen moties en amendementen worden ingediend. Op die manier kan er dus een heel manifest worden opgesteld, waar de meerderheid van de patiëntenbeweging achter staat.

Bij het ter perse gaan van deze krant, half januari, is de voorbereidingsgroep van het kongres druk bezig om alle onderwerpen die in het manifest moeten staan te verzamelen. Dus voor onderwerpen die U graag op 't Congres behandeld wil hebben kunt U schrijven of bellen naar Pandora (adres of telefoon staat iets verder op). Vervolgens worden die naar alle genoemde groepen opgestuurd, met de vraag om elk met voorstellen te komen over dat onderwerp.

Vervolgens worden al die voorstellen over al die onderwerpen ordelijk gerangschikt zodat het kongres er op 16 februari een uitspraak over kan doen. Een paar dagen daarvoor krijgen alle deelnemers een kongresmap waar de hele procedure in staat en ook onderwerpen plus standpunten. Belangrijk! Het is niet de bedoeling dat de stem van een voorbijganger die toevallig komt binnenlopen even zwaar telt als die van een patiëntenraad. Ook willen we voorkomen dat mensen buiten de inrichting gaan uitmaken wat de mensen die opgenomen zijn eigenlijk willen. Daarom stellen wij ons voor dat: elke patiëntenraad een aantal stemmen krijgt,

elke actiegroep buiten de inrichting een aantal stemmen krijgt, maar minder dan de patiëntenraad en verder dat elke individuele deelnemer, ook als hij/zij deel uitmaakt van zo'n groep één stem krijgt.

Ook daarover komt meer informatie in de kongresmap. Zoals gezegd zal het manifest dat van dit alles het gevolg zal zijn, aan de Tweede Kamer worden aangeboden op 25 februari. Hoe meer mensen op het kongres aanwezig zijn, hoe meer kracht het manifest ook zal hebben. Komt dus allen!

 * Nadere informatie bij Kongres patiëntenrecht, p/a Pandora, 1 ste Const. Huygensstraat 77, 1054 CS Amsterdam.
 * Eventueel telefonisch: Hans van der Wilk 020 - 127552 (Pandora) of Flip Strameijer 020 - 266901.
 * Het kongres wordt gehouden in:
 * Zaal Trianon
 * Oude Gracht 252
 * Utrecht (telefoon 030 - 316939).

MEDICIJN-INFORMATIE DAG: 20 feb.

Het gebruik van allerlei soorten medicijnen (mn. de zg. psychofarmaka) is binnen en buiten de inrichting zoals bekend, onrustbarend hoog.

In de aktieweek van vorig jaar (Valium Vrije Vrijdag) werd daar al op gewezen. Er zijn enorm veel reacties hierop binnengekomen.

Hierover verschijnt binnenkort een verslag. Hierin wordt de werking van slaap- en kalmerende middelen beschreven, de moeilijkheden bij het willen minderen of stoppen komen ook aan bod. Ervaringen van mensen die de middelen gebruiken en adressen van groepen die zich hiermee bezig houden willen we er ook in verwerken.

~~~~~ Bent u geïnteresseerd schrijf naar Postbus 822 Arnhem en bestel zo'n map. ~~~~~

Telkens weer bleek bij de reacties vorig jaar dat de hulpverlening aan mensen met problemen te kort schiet en dat vaak in plaats van een broodnodig gesprek heel snel maar weer een nieuwe pil wordt voorgeschoteld. Voor grote groepen mensen is het al jaren een gewoonte om pillen te slikken bij zenuwen, depressies, angst, slapeloosheid etc. Mensen in inrichtingen krijgen vaak ladingen medicijnen per dag. Pillen slikken behoort zo bij de dagelijkse routine op de afdeling. Als 't wagentje met eten binnen wordt gereden is ondertussen de verpleegster bezig de pillen capsules en poeders over de verschillende bekertjes te verdelen. Als vanzelfsprekend wordt ieders bekertje achterovergeslagen. Wie er een keer geen zin in heeft en weigert, loopt een goede kans een spuit in zijn billen geplant te krijgen. Vaak weten mensen niet eens wat voor pillen ze krijgen en waarvoor ze dienen.

Weet u het wel? Zo niet, vraag het eens aan de arts die ze heeft voorgeschreven! Welke werking die pillen hebben. En of als je niet zo gelukkig bent met het gebruik ervan, niet samen met jou naar een andere oplossing valt te zoeken. Kortom, **STA EENS STIL BIJ DIE PIL!!!**

Sta eens stil bij die grote hoeveelheid chemische rommel, die u zo naar binnen slikt en blijBaas in eigen brein!

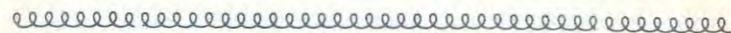
In sommige inrichtingen hebben patiënten "inspraak" in hun pillenpot, ze kunnen zelf meepraten (mee beslissen?) over welke en hoeveel medicijnen ze krijgen. Hoe is dat bij u?

Nog steeds de verpleegster die zegt: "dokter, mijnheer Jansen is weer zo druk de laatste tijd" - de dokter: "wat krijgt ie nou? 25 mg? Maak er maar 50 van!" - en mijnheer Jansen slikt maar wat er in zijn bekertje zit. Doe dat woensdag 20 februari nu eens anders! Kijk eerst eens wat ze u allemaal willen voeren. Wat zit er allemaal in?

Weet u waarom u dat allemaal moet slikken? Wat helpt eigenlijk waarvoor? Sta eens stil bij die pil! Praat er eens over met de verpleegster of beter nog de dokter als u die te pakken kunt krijgen. Misschien dat u al jarenlang pillen gebruikt waar u buiten kunt. Als u wel eens in de stad komt kunt u ook eens gaan praten bij een gezondheidswinkel of medicijn spreekuur in een buurtcentrum. Medicijnen genezen op zich niets, ze zijn

geen oplossing voor de problemen die de aanleiding waren voor het gebruik ervan. Dit soort pillen (psychofarmaka) zijn zelfs gevaarlijk omdat er bij langer gebruik een verslavende werking vanuit gaat en ze de eigenlijke problemen verdoezelen.

Praat er dus eens over! Misschien dat blijkt dat u wel met minder toe kunt! Misschien dat zo'n gesprek zelf wel maakt dat u zich beter voelt! Trek die dokter eens aan z'n broek. Laat hém ook eens stilstaan bij die pillen die hij u in uw maag splitst.

030 - 43 68 99

Die woensdag, de 20e februari, kunt u ook opbellen voor informatie of om ervaringen te melden. Het tel.nr. is 030 - 436899. Sta eens stil bij die pil!

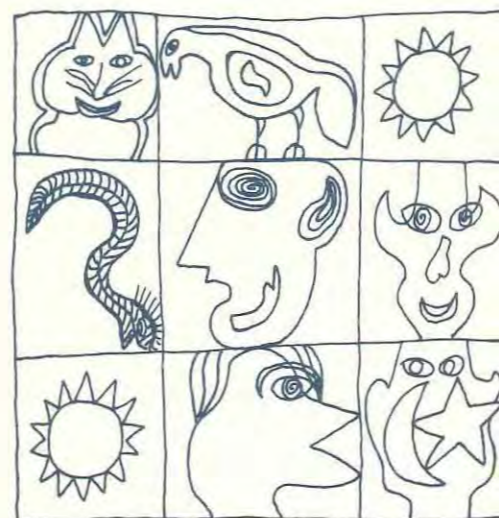

BREIN GEIN FESTIVAL: 23 febr.

Op 23 februari breekt dan plotseling een meeslepend festival los. Al die serieuze vergadelaars en forum-luisteraars blijken van toneel te houden, blokfluit te spelen en in het geheim dichter te zijn! Op het festival is er volop gelegenheid om eens uit de schuilhoek tevoorschijn te komen en je eigen lied te zingen. Voor mensen die een beetje verlegen zijn (wie niet?) zijn er ook wat kleinere ruimtes waar geen honderd mensen vol verwachting naar je opkijken. Er zijn ook bestaande half- en heel profes-

sionele groepen uitgenodigd.

Om de schwung erin te houden en ook om te stimuleren tot zelf iets doen: neem je instrument mee, want misschien mag je een deuntje met een goed orkonnst meebazen, bonken, plukken tokkelen of tingelen. Het wordt een bruisende dag kortom, dat staat al bijna vast. De ruimte: De Mozes en Aäron kerk die vaak voor andere dingen wordt gebruikt en ruimten in het gebouw ernaast. Daar komen de schilderijen die mensen op de creatieve therapie, of thuis hebben gemaakt voor de manifestatie te hangen. Het Mozeshuis heeft al aangeboden om dat werk daar nog een tijdje te houden: een expositie, eigenlijk!!

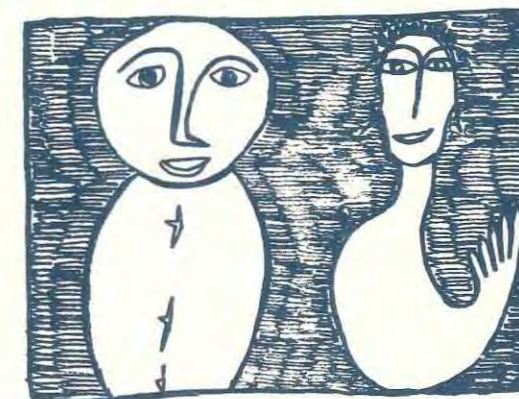
NEEM NU JE KANS WAAR OM BEROEMD TE WORDEN
HANG JE KREATIVITEIT AAN DE MUREN VAN HET MOSES-HUIS, WATERLOOPLEIN 57 A' DAM
OP DE BREINGEINDAG 23 februari

(ook karel appel is eenvoudig begonnen)

Primitieve kunst, of.....

hoogstaande cultuur.....

Kortom, een dag waarop alles kan. Als het mogelijk is (maar het hoeft niet persé) willen we graag horen vóór die dag, wie er wat wil gaan doen. Dit om de organisatie niet helemaal uit de hand tē laten lopen (maar een beetje mag wel).

Ook hopen we met deze dag te bereiken dat iets van de cultuur van de patiëntenbeweging zichtbaar wordt. Dit is natuurlijk alleen mogelijk bij een grote en enthousiaste deelname van zoveel mogelijk mensen.

Voor inlichtingen kan iedereen bellen naar:
Jan-Arie Bogert 085 - 426187
Frits van Rijckevorsel 020 - 867733

We wensen iedereen veel plezier met de voorbereidingen en hopen iedereen te zien op de

AGENDA:

donderdag 14 febr. DAG v.d. PSYCHIATRIE

zater .. 16 .. PSYCHIATRIE KONGRES

voor en door bewoners en hun belangengroeperingen
in Zaal Trianon te Utrecht van 10.30 - 17.00

woens .. 20 .. MEDICIJN INFORMATIE DAG

'Sta eens stil bij de Pil'

zater .. 23 .. BREINGEINDAG

Brein-Gein-Festival in de Mozes en Aäronkerk, Amsterdam van
11.00 - 22.00 uur

maandag 25 ..

aanbieding van het op het Kongres aangenomen manifest aan de
Kamerkommissie Volksgezondheid

De Werkgroep Dag van de Psychiatrie is ook maar een handje vol mensen dat heel goed weet dat alles afhangt van de deelnemers zelf. Dus eigenlijk - hebben we het mis? - van U !!

Geloven in jezelf,

*In gedachten dwalend langs de zee,
het enige wat je hebt, je loopt met je
eigen mee.*

*Niemand....geen mens, geen hond-laait
staan.....tja God.*

Trekt iets van jou problemen aan.

Dus: Geloven in jezelf.

*Golven bedekken je voeten,
je trapt in 'n gouden schelp, in gedachten
.....moet ik hiervoor boeten?*

Geloven in jezelf.

*De pastoor, ja wie zal het me vertellen,
of raad schenken?*

*Het enige wat je hebt, je loopt met je-
zelf.*

*In diepe meditatie, wapperende haren,
loop je achter jezelf aan,*

Je bent jezelf omdat je bent jezelf.

*Alles, ja alles zal je zelf wel moeten
doen,*

*het enige wat je hebt, daar je jezelfve
moet zijn.*

De zee, de wapperende haren en alles.

Geloof mij.....ik kan het weten,

Geloof gerust in jezelf!

het ware liegen

Beste vriend,

*In deze stormachtige dagen, zowel buiten
als binnenshuis voel ik mij verplicht je
het een en ander te vertellen. Ik weet
dat jij als product van mijn eigen geest,
geduldig luisterd en probeert zo ombevoor-
oordeelt als mogelijk is te zijn. Ik steek
dus maar van wal.*

*De storm die het kabinet van Agt dreigde
omver te gooien was net niet sterk genoeg.*

*Dat neemt niet weg, dat ik en de vrouw
weer ouderwets hebben genoten van de*

*SHOW die onze minister-president ten bes-
te gaf.----Wij hebben genoten van het trio*

*achter de ministers tafel, maar ons ook
geërgerd over de 10 C.D.A. dissidenten.*

*Verbaast over de draaikont die Ruud Lub-
bers heet en mij persoonlijk gestoten*

aan zijn ONsportiviteit in het debat.

*-----Na deze smakeloze vertoning meende
ik eerst aan van Agt een paar vragen en*

*antwoorden uit onze katachismusboek toe
te zenden. Vragen waarin werd gezegd dat*

*Liegen ALTIJD zonde is (was) en ook over
het kwaad dat de leugen doet aan de men-
selijke ziel. Maar eleisie, toen het ka-
tachismusboek ter hand nam, bleek er in-
middels iets te verandert in de "Geloofs-
leer" sedert mijn jeugd. Ik was verbaasd;*

*Op bladzij 88 vraag No 509 staat te le-
zen: Wat is liegen????? en het antwoord*

*luit; Liegen is tegen beter weten in
iets te beweren, dat onwaar is, en in*

*het klein daaronder staat; Leg de leugen
af en spreek de waarheid tot de naaste*

*ieder voor zich; want ledematen zijn wij
van elkaar, Efes 4,25.*

*Tot zover was ik tevreden, maar toen
kwam vraag No 510; Zijn wij verplicht de*

*waarheid mede te delen????-----het ant-
woord luidt; Wij kunnen zelfs VERPLICHT*

*zijn de waarheid geheim te houden.-----
Toen wist ik dat van Agt gesproken had*

*en heeft naar wat zijn katachismus hem
leerde.*

*De leerstelling van Agt geeft hem dus
het volle recht om te spreken zoals hij*

*heeft gesproken woensdag in de Kamer,
hoe krom dat "Recht" ook voor anderen*

*is. Zo zie je maar weer Simon, met een
goed geloof kan men niet zinken, maar*

*blijf je altijd drijven.----Dat neemt
niet weg dat het trio met hoofdman van*

*Agt die avond van Woensdag 19 Dec 1979
hebben laten zien, dat wij hier in het*

*z.g.n. "Vrije Westen" GEEN democratie
hebben en wat er nog aan schijn democra-
tie over was is op die avond door het*

*trio "Fier en met opgeheven hoofd" ten
grave gedragen, met als slippendragers*

het voltallige C.D.A. van Ruud Lubbers.

Toch is het nog steeds interessant Simon, niet omdat ik weer eens gelijk krijg, daar wen je aan, maar om te zien hoe of de zogeheten, Grote en Geleerde "Heren" staan te stuntelen.-----Veel erger is de zaak waarom het gaat en ging n.m. productie en plaatsing in West Europa van nieuwe en verbeterde zo geheten Tactische Kernwapens voor de middenlange afstand, van west Europa reikend tot aan de Oeral.

HET IS DE HOOGSTE TIJD dat aan die totaal krankzinnige wedloop een Halt wordt toegeroepen.---Want op de een of andere dag gebeurt er iets wat niemand (zogenaamd) wil (dat zal dan de LAATSTE leugen zijn, omdat er daarna niemand meer zal zijn om te liegen) en de aarde ontploft door het opgestapelde atomaire geweld, gelijkelijk bijeen gebracht door enerzijds onverzadigbare WINST makers, van Hebzuchtige Aasgieren en anderzijds als logisch gevolg van het eerste, uit zelf behoud dus.

bid, en werk

Ik wilde U mededelen over de therapie in Vrederust. Die bestaat uit het maken van Philips kerstverlichting. Het inpakken van Bic-aanstekers aan de lopende band. Ikzelf zit allang op de trainingsafdeling; die is bestemd voor de sociale werkplaats, maar ik ben er niet kapabel voor, zit al 5 jaar chronisch, slaap niet, moe en depressief. Heb wel 2 jaar op de sociale werkplaats op Tholen gewerkt vanuit hier.

Op de trainingsafdeling vlechten wij lampekappen van pitriet voor een firma, een heel werk. Ook moet je veel met de kar lopen om al die rommel op te halen. Het pav. 3 is chronisch en er gaat praktisch niemand met ontslag.

stop de bio-

nieuwe akties nodig

In 1979 zijn er akties gevoerd op het gebied van de bio-psihiatrie, ook wel bio-industrie genoemd.

In het aprilnummer van de "gekken"-krant (no. 33) zijn er een hoop artikelen gepubliceerd over biologische psychiatrie, die vrijwel geheel te werk gaat volgens het medies model.

Nog eens kort samengevat:

Het medies model gaat er van uit dat:

1. psychische problemen lichamelijk bepaald zijn,
2. behandeling alléén gericht hoeft te zijn op die ene individuele mens ("patiënt"), de problemen worden opgezegd "geindividualiseerd",
3. men in geval van psychische problemen in ziekenhuizen moet worden opgenomen, verpleegd en behandeld; dit alles helemaal los van de eigen sociale situatie,
4. gaat uit van een ontkenning van het sociale wezen van mensen; men schenkt bitter weinig aandacht aan problemen in opvoeding, huisvesting, arbeid, sociale, inklusief seksuele, relaties, eenzaamheid, verlies van dierbaren enz.

Het medies model én het gebrek aan mediese etik maken experimenten op mensen (patiënten) mogelijk. Dit altijd in innige samenwerking met de farmaceutische industrie.

In no. 33 werden de experimenten in het Sinai-centrum gemeld en de activiteiten van de Wied, van van Praag en Organon in Oss. Wat betreft deze ontwikkelingen begint 1980 niet hoopvol.

nieuwe afd.

Op 1 januari 1980 is er in het Christelijk Psychiatrisch Centrum "Bloemendaal" een afdeling voor biologische psychiatrie van start gegaan, onder leiding van psychiater Nolen.

Deze afdeling, Lucas Lindeboom II genaamd, heeft 19.2 miljoen gulden gekost en kan 16 patiënten opnemen.

WIJ ZORGEN VOOR U
EN UW KINDEREN

WIJ ZORGEN VOOR
biologische en
KERNWAPENS EN
KERNCENTRALES

De kosten worden gedekt door ziekenfondsverzekering en Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ-) verzekering en vermoedelijk door sponsoring van Ciba-Geigy en Lundbeck (farmaceutische industrie). Het vrijmaken van dit geld zou heel goed kunnen betekenen dat dit ten koste gaat van andere afdelingen en van andere wijzen van behandelen.

Toen vlak voor de opening deze plannen bekend werden, hebben een aantal vertegenwoordigers van verschillende organisaties direkt de aktie-groep "STOP DE BIO-PSYCHIATRIE" opgericht.

voor wie?

Psychiater Nolen en de zijnen gaan er in hun projekt van uit dat er een aantal depressies ("vitale" of "endogene" depressies) zijn, waarvan de oorzaken liggen in de biologische processen in iemands lichaam. Zelf drukt hij het doel zo uit: "bepaalde afgeremde processen in de hersenen weer aktiveren." Op deze afdeling worden alleen mensen met ernstige depressies opgenomen, waarbij an-

psychiatrie!

dere behandelingen, zoals medicijnen en psycho-therapieën, niet het gewenste resultaat hebben gehad.

We hebben echter grote twijfels of inderdaad alle (andere) manieren van hulpverlening aan bod zijn geweest. In feite kun je hier al terecht als je gedurende 3 weken een zg. anti-depressivum hebt gekregen, en je daarna nog niet zingend het bed uitstapt.

De behandelaars veronderstellen dat een aantal "hopeloze gevallen" bij hun afdeling baat zullen hebben. Dat dit een illusie genoemd kan worden, zal verderop nog blijken.

'therapie'

In het voorlichtingsmateriaal van "Bloemendaal" wordt gesproken van lichamelijk onderzoek en behandeling.

Voordat mensen op deze afdeling komen, worden ze wat betreft andere medicijnen "drooggelegd".

Het lichamelijk onderzoek duurt 2 weken en bestaat uit regelmatig onderzoek van bloed, poep en pies. Deze periode stelt hoge eisen aan de patiënten en voert hun vrijheid naar een dieptepunt.

Bijvoorbeeld:

- de mensen mogen niets eten of drinken buiten het verstrekte (standaard)voedsel,
- begeleid piesen en poepen,
- de mensen mogen geen deur of raam zelf openen.

Televisie-kameraas en zusterspost houden slaapkamers en patiëntenruimtes scherp in het oog. Het lijkt wel of elke gemanierdheid deze behandelaars ontbreekt.

De behandeling zelf bestaat uit het domweg uitproberen van een 5-tal medicijnen, met als overige mogelijkheid het onthouden van slaap. Als medicijn A geen effect heeft, dan proberen ze medicijn B uit enz. Nu is het niet zo dat de resultaten van het lichamelijk onderzoek bepalen welk medicijn wordt toegediend. Nee hoor. En "Bloemendaal" maar volhouden dat het geen experiment is. (Eigenlijk is er in dit opzicht

ook niks bijzonders aan de hand, want het uitproberen van medicijnen gebeurt overal in de psychiatrie in Nederland, wat het natuurlijk allesbehalve goedpraat). Dergelijk onderzoek beziet mensen niet alleen als objekten, maar schept tevens gevaarlijke illusies. Zoeken naar toevalstreffers. Chemies geluk.

het gemak
van elke
dag
een
pil
(advies in
medisch
kontakt)

pillen

Er wordt gebruik gemaakt van medicijnen die om verschillende redenen niet deugen. Het ene medicijn is uit de handel genomen in Nederland, wegens bijwerkingen met zelfs dodelijke afloop (de zg. maoremers).

Het andere medicijn blijkt gewoon onwerkzaam (l-tryptofaan).

Weer een ander medicijn bereikt heel snel een giftig nivo en kan hersenen en nieren beschadigen (lithium).

De ellende is compleet wanneer psychiaters (en ook patiënten) geen onderscheid meer kunnen maken tussen bijwerkingen en "symptomen van het ziektebeeld".

Als deze medicijnen niet - of ongunstig - blijken te werken wacht de patiënt(e) een bijzonder onaangenaam dilemma:

ofwel definitief als "hopeloos geval" beschouwd te worden, d.w.z. naar een chronische afdeling ofwel een vervolg op het experiment: hormonen dan, combinatie-pillen of zelfs elektro-shock. De patiënt(e) mag dan zeker weer vrijwillig kiezen.

vrijwillig? konklusies

"Bloemendaal" houdt maar steeds staande dat mensen door eigen keuze op deze afdeling komen. Er wordt een kontrakt getekend. Je zou met ontslag mogen of naar een andere afdeling wanneer je maar wilt. Wie denkt er nog dat het in de psychiatrie zo werkt? Als je situatie uitzichtloos lijkt, dan klamp je je aan elke strohalm vast. Zeker als deze nieuwe afdeling als "laatste redmiddel" wordt voorgesteld. De afhankelijkheid van mensen in psychiatrische inrichtingen is zo groot dat hun vrijheid hierbij in het niet zinkt.

Het woord "onderzoek" betekent in dit verband grote misleiding. Mensen denken dan aan lichamelijk onderzoek, dat nodig is voor de behandeling. Dat het in feite om wetenschappelijk onderzoek gaat, met heel andere bedoelingen dan zij aannemen, wordt hen niet verteld.

afspraken

Bij de oprichting van deze afdeling heeft men zich niet gestoord aan de internationale afspraken met betrekking tot bio-medies onderzoek, zoals dit geregeld is in de verklaring van Helsinki van 1975. Volgens deze **beroe ps** -verklaring moet een projekt vooraf aan een onafhankelijke commissie worden voorgelegd, de proefpersonen moeten grondig en ongevraagd worden ingelicht en de keuze van de patiënt moet worden versterkt door de instemming van een onafhankelijke arts met betrekking tot opname op deze afdeling.

Dit is allemaal niet gebeurd.

De actiegroep bestaat uit Release Den Haag, enkele bewoners van "Bloemendaal" het Klachten- en Informatieburo Den Haag, Stichting Pandora, Jongeren Advies- en Informatieburo Leiden, Gekkenbelangen-groep Utrecht, Kollektief Landelijke Aktie in de Psychiatrie, Bewonersraad St. Servatius uit Venray, Het Narrenschip, de "Gekken"krant.

Verdere akties zullen nog volgen. Wie inlichtingen wil hebben of mee wil doen aan akties, kan kontakt opnemen met de actiegroep

De opmars van de biologiese psychiatrie kondigde zich de laatste jaren al aan. In het begin was deze benadering beperkt tot afdelingen van akademiese ziekenhuizen. Daarna ging men over tot eksperimenteren op afdelingen van psychiatrische ziekenhuizen.

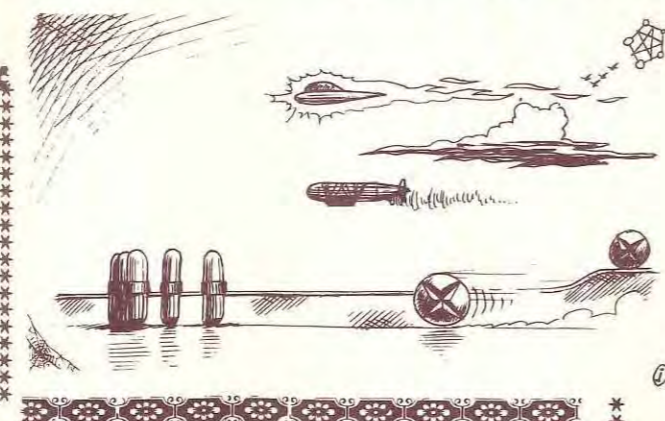
Het territorium dreigt nu drasties te worden uitgebreid: tot complete eksperimenterende afdelingen in psychiatrische ziekenhuizen. Peppelinkhuizen, de sekretaris van de Nederlandse Vereniging van Biologische Psychiatrie, zegt: "Ik ben blij dat 't langzaamaan ingang gaat vinden in psychiatrische ziekenhuizen". Dat is een duidelijke uitspraak!

Het is ook duidelijk dat mensen hier weer tot proefkonijnen worden gemaakt, waarbij zelfs internationale richtlijnen niet in acht zijn genomen. Ten koste van de huidige proefpersonen hoopt men in de toekomst te kunnen zeggen: biologiese gegevens zus, dan pil zo. Uit het bovenstaande moge blijken: gevaarlijke illusies.

Deze behandeling is niet in het belang van uiterst verdrietige mensen, maar in het belang van een instelling en enkele daar werkzame personen en niet te vergeten in het belang van de geneesmiddelen-industrie. Heilloze hobbies worden zo maar uitgeleefd.

Deze aktiviteiten móeten worden stopgezet. Waarom valt een menselijke behandeling hen zo zwaar?

STOP DE BIOLOGIESE PSYCHIATRIE !!!

"Stop de bio-psychiatrie"
p/a Release Den Haag
Zieken 187
Den Haag.
Tel.: 070 - 881187.

PAAZ in Beeld

Ongeveer 18 december 1974 ben ik vrijwillig (inluismethode) opgenomen geweest voor (achteraf) een half jaar in de Paaz. Veel ellende en heel veel verdriet had mij bespaard kunnen worden als het systeem der psychiaters Tettelaar van Huisen anders was geweest.

Het eerst - bij mijn binnenkomst door die inluismethode - wat mij opviel was een isoleercel. Ze hadden er drie in getal. Enige verwensingen zal ik maar laten zoals het is. Maar nu!

Vandaag 12-12-1979 heb ik de 'stoute' schoenen eens aangetrokken en ben andermaal naar de PAAZafdeling te Tilburg gestapt, waar ik dus voor ong. 5 à 6 jaar terug heb 'moeten' verblijven.

Ik wilde gewoon eens even zien hoe het er nu bij staat, daar in 1977 tegen mij is verteld dat de gesloten PAAZafd. nu voortaan open is.

Ik kan niet het idee hebben gehad dat het anders zou zijn. Dit klopte ook, want toen ik aan de PAAZdeuren trok bleken deze op slot te zitten! Nu vandaag zaten de voordeuren goed in 't slot, net als toen in mijn tijd. Ik keek eens door de ruiten en ontdekte nog dezelfde janboel als in mijn tijd.

Een klein gangetje van pakweg 20 meter met het oog op de isoleerdeur maakte ik maar gauw dat ik weg kwam.

Immers... ik wil hier niet meer zijn en wat had ik er aan. Ja, ik wilde het zien.. dat wel.

Toen ik dan ook buiten stond moest ik even ademhalen en bijkomen van al het 'moois' wat ik niet gezien heb. Dat waren mensen. Ik zag vandaag geen mensen lopen door dat gangetje. Er hingen ook niet zoveel 'kleuter'platen aan de muur. In mijn tijd wel. Zou het dan toch veranderd zijn?? Zr. Helene is er nog werkzaam. Ton de Maat is er nog werkzaam. Die goeie zr. Helene... Tja. Altijd was ze er als de kippen bij om een kind of volwassen mens in de paarderiemen te leggen, daarna vol te spuiten en dan zingend haar weggetje te vervolgen. Ja... dat was in mijn tijd! Irmiddels zijn er zo'n 8 mensen gestorven uit toendertijd mijn bestaande groep patiënten. Mensen waar ik mee praatte, samen huilden en lachten. Die mij lieten voelen dat hun er ook waren om mijn tranen op te vangen. Helaas ze zijn er niet meer.

Ik liep vandaag ook eens even naar de achterkant van het gebouw. Tje en jaze-ker... de isoleercellen staan nog steeds in hun beeld. Strakke tralies, dubbele ramen. Was in mijn tijd ook. Toen heb ik

er foto's van geknipt. Isoleercellen behoren helemaal niet in een PAAZafd. te staan. Ik heb altijd gedacht dat een PAAZafd. er behoort te zijn voor mensen die problemen hebben waar ze met hun gevoel terecht kunnen, wanneer ze verstrikt zijn geraakt in deze Welvaartstaat, want er komt heel wat op je af als mens in deze tijd. Maar niks hoor... PAAZafd. Tilburg heeft nog 3 isoleercellen. Of ze bruikbaar zijn hangt af van hoe een mens zich voelt. Er klopt iets niet is mijn overtuiging. Die ontdekking deed ik wel tijdens een verslag in Mensen van Nu de laatste maand. In Overvecht is een PAAZafd. erop gericht om mensen op te nemen die gemotiveerd aan hun eigen problemen werken. Zo hoort dat ook!

Ik ben weer lopend naar huis gegaan met in m'n achterbol: 'Arme mensen van de PAAZafd. Tilburg, jullie zitten daar dan toch maar mooi in 't schip'.... of zijn er goede psychiaters? Wat te beginnen als er straks een nieuw semipaviljoen verschijnt met nog weer 3 nieuwe isoleercellen? Ik zucht en loop gauw naar binnen in mijn huis. Toch... ook ik voel mij getekend. Beroofd van mijn vrijheid. Voor heel mijn leven.

LARIKSHOF, fase 0

Mijn pleegzoon Harry heeft in 1973 een auto ongeluk gehad met het gevolg dat hij 2 jaar daarna in het W.G. in Amsterdam op werd genomen.

Na verblijf van een paar weken werd hij weer ontslagen maar, moest wel medicijnen in nemen, met het gevolg dat hij 2 jaar daarna weer werd opgenomen. Na verloop van weer een paar weken mocht hij weer naar huis.

Maar hij ging er thuis toch ook niet op vooruit, omdat hij geen werk kon krijgen en tegen niets doen niet kon.

Uiteindelijk had hij een baan maar werd gekeurd en afgekeurd nadat hij al een week gewerkt had, met de mededeling dat het niet goed voor zijn ogen was omdat hij als kind van 5 jaar blind was geworden aan een oog. En de heren vonden dat niet bevordelijk voor het werk.

Wat als gevolg had dat hij het niet meer zo zag zitten en na een paar weken dus weer opgenomen moest worden. Nu niet in het W.G. maar in "Zon en Schild" in Amersfoort. Dit gebeurde in juni 1977.

Er werd gezegd dat hij daar voor een paar weken moest blijven. Daar aangekomen werd hij geplaatst op de afdeling "Dennenrust" en kreeg daar ook weer medicijnen.

Dit is een zogenaamde "open afdeling". Op een zaterdag is hij 's morgens weggegaan en heeft die nacht in een bos geslapen en kwam 's zondagsavonds bij mij thuis in Amsterdam.

Ze hadden hem gevonden en op de trein gezet.

Hij zag er vreselijk vies en smerig uit. Ik heb gebeld naar "Zon en Schild" dat hij thuis was en zou hem s'maandags weer terug brengen en heb dat ook gedaan, schoon en wel weer. Ik vroeg aan de dokter daar of ze beter op hem wilden letten daar ik naar Hongarije op vakantie ging. En als hij dan weg liep kon hij er thuis ook niet in. Nou dat zouden ze dan doen. Hij werd meteen overgeplaatst naar een andere afdeling "Kastanjegaard" daar werd het er niet beter op, dat was een gesloten afdeling. Hij kan er niet tegen om opgesloten te zitten.

Dus het werd alleen maar erger, hij begon te mopperen, en te vechten, met het gevolg dat hij in een cel werd geplaatst vastgebonden op een bed met helemaal geen

bel of iets in zijn buurt. Moest hij naar het toilet dan moest dat maar in zijn bed. Dat zag er oplaast natuurlijk niet al te smakelijk uit, dit heeft ongeveer 1 week geduurd. Tevens mocht hij in deze periode geen bezoek hebben, omdat hij in fase 0 zat, en dat betekend dat je dan geen bezoek mag ontvangen.

Na verloop van tijd is hij weer overgebracht naar een andere afdeling "De Brug" daar heeft hij ongeveer 3 weken gezeten opgesloten in een cel en weer zonder bezoek.

Na deze periode is hij weer overgeplaatst naar nog een andere afdeling "Larikshof", waar hij nu al ruim 1 jaar zit. Waarvan de meeste tijd zonder bezoek.

Hij mocht het eerste half jaar helemaal geen bezoek hebben, totdat mijn dochter het begon te vervelen. Zij is er toen heengegaan en heeft een dokter te spreken gevraagd, dat ging niet werd gezegd, mijn dochter heeft toen net zo lang zitten wachten tot er een dokter kwam en er na veel praten toch een bezoek uit kwam.

Dit ging een paar maanden goed totdat we met z'n allen in een soort studio moesten komen. Om daar te praten met een dokter Snijder en een sociaal werkster Mevr. Lubbers.

Die zijn er steeds bijgeweest, er mocht ook niet gesproken worden met mijn zoon zonder dat hun erbij waren, dat was niet goed zeiden ze.

Na verloop van tijd kwam daar weer een eind aan want de heren vonden het geen enkel resultaat hebben. Dus weer voorlopig geen bezoek. Tot 1 augustus 1979 toen mochten we er pas weer bij. We kwamen daar aan en wisten niet wat we zagen hij zat onder het exceem, wij zeiden is hier geen dokter bij geweest, er werd dus neen gezegd.

Wij namen er geen genoeg mee en hadden inmiddels contact opgenomen met de Ombudsman van "Zon en Schild". Die heeft ons een tijdje goed geholpen, maar toen ik laatst weer belde zei hij dat ik verder met hem niets meer te maken had maar nu moest vragen naar Jan Hunderink die had inmiddels aan de heren gevraagd of hij het eens mocht proberen om mijn zoon te helpen, dat werd goedgevonden.

Hij is begonnen om mijn zoon die al die tijd maar in en uit die cel woont, eruit te halen. Om hem niet zoals de andere deden in een box met fles en vuile broek te laten zitten.

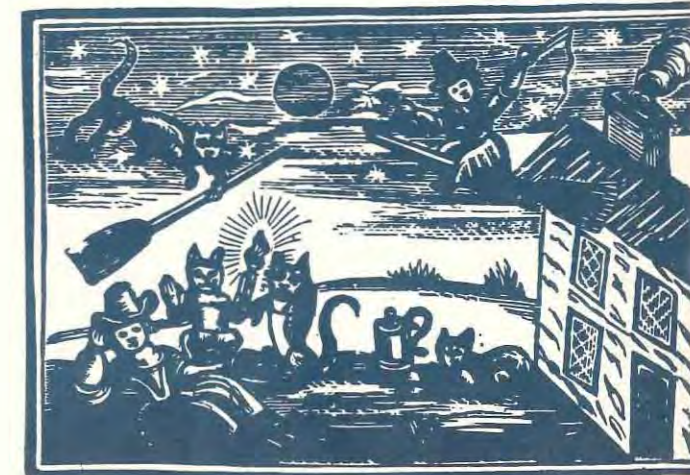
Maar gewoon als mens te behandelen, en hem weer opnieuw te leren leven zonder pillen en normaal aangekleed en gewassen en geschoren, wat nog wel eens te wensen over liet, te behandelen wat ik moet geloven volgens de berichten via de telefoon, want nog steeds zit hij in fase 0 wat dus nog steeds betekend geen bezoek. Ik bel elke week. Maar het is toch al te gek dat mijn zoon die niet gevaarlijk is geen bezoek mag, hij is toch geen misdadiger, want zelfs die krijgen bezoek.

Nu wordt er wel steeds door Dr. Snijder gezegd dat ik niet zijn eigen moeder niet ben (Die is inmiddels ook al lang dood) en ik heb hem vanaf 6 maanden al in huis hij is nu inmiddels 32 jaar geweest. Dan mag ik toch wel zeggen dat het mijn eigen kind is vind ik. Het erge vind ik namelijk dat hij zoveel medicijnen kreeg aldoor dat hij helemaal suf was. En als wij dan wat zeiden dan hadden ze hem de volgende keer zeker minder gegeven en was hij meteen veel beter te spreken, dus het kan wel anders als dat het tot nog toe gegaan is.

Alleen hoop ik dat ik er nu eens gauw heen mag om hem te zien want het is inmiddels alweer ruim 3 maanden geleden en toen was hij juist zo goed maar volgens de dokter wou hij zelf weer in fase 0 terug en daar twijfel ik een beetje aan.

Maar ik hoop dat het nu spoedig beter gaat met de nieuwe behandeling van Jan Hunderink en misschien mag hij dan ook weer normaal bezoek want uiteindelijk is hij gewoon een patient en die hebben recht op bezoek vind ik.

dag mensen van de krant hierbij een gedicht dat ik heb geschreven omdat ik zo missche in vat krijg op hoe ik me savonds voel als ik weer eens alleen ben ik ben bang dat ik een keer gek word of zelfmoord pleeg.

als de schemer neerdaalt herinneringen, voeger-gemoed welt op, schuift voor 't beeld door daglicht verdrongen door 't duister bovengezogen somberheid pijn stille woede mijn keel weer dicht mijn ogen naar binnen haat tegen, tegen wie? alles vernietigen, wham! de angst verlamt. op uit 't duister mensen gearmd lachen, zoenen, warmte helder voor mijn ogen mijn huid niet aangeraakt koud mijn lijf tranen achter mijn ogen ik probeer toch! mijn vuisten balln: kapot, kapot, kapot!!

OPEN FEEST IN GEKKENHUIS

3 januari 1980.
400 bezoekers in en rond de gehoorzaal van het Willem Arntsz Huis in Utrecht: Popgroep Massada speelt in 't gekkenhuis.
De helft van de belangstellenden komt van buiten, aangetrokken door de affiches, die in de buurtwinkels opgehangen zijn; verder zijn er leden van de karnavalsvereniging en eveneens van de buurtgroep.
Dan nog een grote groep hulpverlenend volk, die altijd wel te vinden zijn voor de feesten van het W.A. Huis.
Schattingen variëren van 50 tot honderd patiënten onder de bezoekers.
Vraag GK aan de organisatie: Was deze opkomst jullie bedoeling?
Org.: Jawel, dit feest is hoofdzakelijk voor de jongeren.
Tevens richten wij ons op de buurt om integratie van onze feesten en hun feesten te stimuleren, dus integratie met bewoners en buurt.
We zijn als huis ook uitgenodigd om op een op hande zijnd feest te komen.
GK.: Vraagt aan 50er: Woont U in dit huis?
50er: jawel.
GK.: Zijn hier ook mensen van Uw afdeling?
50er: nee, die liggen allang op zaal.
GK aan jongen van 20: Hoe vind jij dit
Vraag jongen: Vind jij dit een feest?
GK.: Ik weet het niet, wat dan?
Jongen: nou gewoon, muziek luisteren.

IN GEKKENHUIS

GK.: Ik ben van de "Gekken"krant, wel eens van gehoord?
meisje: kijkt ongeïnteresseerd: van wat?
De Gekkenkrant? Nee hoor.
GK.: Ben jij van buiten of van binnen? Ik werk hier niet.
Ben jij hier opgenomen?
Nee, ik woon in Utrecht.
Hoe ben jij hier terecht gekomen?
Gelezen op een affiche, van dat konsert. Maakt het wat uit dat het in een inrichting is?
Nee hoor.
Vind je het leuk hier?
Gaaf wel.

in de gang kan je weer praten . . .

Tja, laten we nog maar eens op een jongere afstappen.
Vr. GK: Komen er nou veel patiënten op zo'n feest?
jongen: Nou er zijn er meer dan de helft van buiten, en dan zijn het nog meest werkers.
Je ziet haast alleen jongeren, hè?
Ja, wat wil je met deze muziek.
Is dat de opzet?
Nee, ik denk het niet.
Heb je er ook over mee te praten, welke muziek komt?
Ik weet 't niet.
Wat is de bedoeling van zo'n feest?
't is wel leuk, ik vind het wel leuk, ja.

We hadden 't idee met een groot aantal mensen te willen praten. Dat viel niet mee, een zaal vol met mensen, keiharde muziek. De gesprekken werden dan ook voornamelijk in de gang gevoerd.
Er zit een vrouw van een jaar of 50 in de gang: hier lukt het weer met iemand te praten, zonder al te grote stemverheffing.

GK: Mag ik U wat vragen? Ik ben van de "Gekken"krant.
Vrouw: Daar heb ik wel eens van gehoord, ben jij van hier?
Nee uit Amsterdam.
O, ja.
Je ziet hier niet veel oudere mensen, vind U deze muziek ook wel leuk?
O ja, ik hou niet van die, hoe noem je dat? die strijkjes.
Gaaf U wel eens in de stad uit?
O ja, naar de schouwburg.
Maar waarom zit U nu in de gang en niet in de zaal?
Nou, ik heb het aan m'n blaas, en dan zit ik liever.
Hoe vindt U het dat hier mensen van buiten komen?
Prachtig ja, leuk hoor, al die jongeren.
Wie organiseert dit nou?
Ja, ze organiseren elke twee maanden wel iets hè, de vorige keer, hoe heet die nou al weer, ik ga er altijd naar toe.

makkers reeds op zaal . . .

de directie was er ook . . .

Even na middernacht pakt de band in: moe, bezweet na anderhalf uur zingen, swingen en trommelen in de spotlichtshow. Ook het publiek schuifelt bezweet richting uitgang. Ze lijken voldaan.
Het deed ons denken aan een willekeurig popkonsert. Hoogstens met een moeilijk bereikbare ingang, dolend door eindeloze gangen. Voor integratie is denken we meer contact nodig dan op zo'n avond mogelijk is. Desondanks blijkt de drempel voor de "externen" niet zo hoog, gezien de massale belangstelling.
We zijn benieuwd of de bewoners van het W.A.Huis even massaal naar buurtfeesten gaan.
Wat denkt U er van? OOK zulke feesten bij U in de inrichting?

Memento - ergo - sum

Psychiater-syndroom
Rouwperiode
voor de rest van je leven.
Leven als onder de groene zoden.
Tranen verbijten.
Brandend lachende ogen,
die niet gedogen
dat 'the Person in the street'
je onzegbare ellende ziet
Nóóit zal het meer slijten.
Té-veel van je mens-zijn moeten geven
Té veel, té lang, té goed vertrouwd
Té veel sadisme moeten doorstaan
't Zuivere overbewust ontbeerd.
Steeds meer "deskundig" misverstaan
Psychisch verkracht en als vrouw onteerd
in 't isolement gedreven
Levend door?
Dodelijk leven?
Concentratie-kamp-syndroom?
je aangedaan door de vijand
Psychiater-syndroom?
je aangedaan door landgenoot-hulpverlener
Wat is het verschil tussen de Hel en de andere?

bericht uit de isoleer

Wat is er fijner dan ademen?!

Lucht gaat naar binnen, maakt pret binnen in je en laat je dan weer achter, meer ontspannen dan daarvoor.

Maar soms adem ik angst in...

De angst die ik als drie-jarige meemaakte: ze legden 's nachts een logé op mijn kamertje, pal naast mijn bedje. Uren leken het die ik zweetend, onder de dekens aan het voeteneinde, doorbracht.

Angst werd angst: zweetlucht maakte mij angstig.

En erg genoeg was het mijn eigen zweet waar ik bang voor was.

Angst voor mijn eigen lichaam...

Ik ruik angst.

Je kunt niet meer slapen, je hoofd zit vol gedachten-wurmen, die krioelen, krioelen...

Ze móeten bestreden worden.

Een slaapmiddel verdooft de gedachten; de wurmen lijken zich te ontrollen, maar je zintuigen gaan nu pas echt werken.

Je ruikt méér en met die slome gedachten-wurmen in je ruik je te veel.

Je proeft rottigheid.

Ik ruik weer angst.

Zes jaar was ik, toen ik het gas moest opsnuiven, dat me deed vliegen terwijl mijn amandelen geknipt werden. De geur van de steriliteit, van de wetenschap die mij beter meent te kennen dan ik mijzelf.

Dát maakt mij angstig.

Geïsoleerd en platgespoten nadert je het vuur in die afgesloten ruimte en kijk, daar loopt de rat, die aan je wil knagen.

Ik hoor de taal van de dingen. De hamer, die timmert daar verderop, vertelt mij op te schieten: straks komt hij bij mij.

De vogels zingen in mijn taal en berispen mij:

"We zingen niet voor jou, hoor, maar voor die ander."

Maar soms willen zij me wel moed inszingen...

Ik zie veel, veel te veel, eigenlijk: de wereld dringt zich op aan mijn ogen.

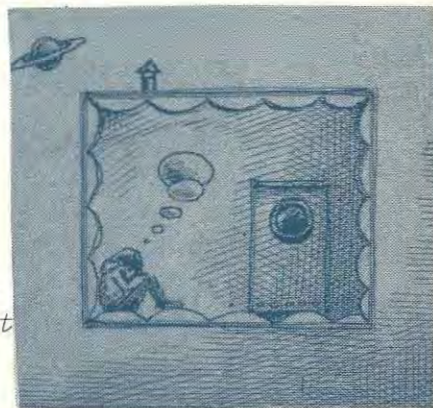
Die man blijkt een boom, die schim is lucht, die hond het kussen dat in een vreemde vorm op de bank ligt.

De mensen brengen mij binnen de stenen, ze laten de stenen mij omsluiten en dan denken ze dat dat radeloze dier weer een mens zal worden.

Maar ook een dier moet je niet opsluiten en het eigen nest laten bevuilden...

Mensen weten dit niet.

Alleen stenen zijn sterk genoeg voor jou, zeggen ze, voor dat schepsel, voor dat kind dat maar aandacht wil.

Stenen zijn fijn om te voelen, ze strelen je handen, vertellen hun verhaal aan jou die overgeleverd bent aan hun hardheid, hun ondoordringbaarheid.

Ze hebben hun structuur en in je onmetelijke angst krijg je, van God weet wie, het vermogen contact met ze te hebben.

De stenen lieten zich betasten.

Ik voelde ze en ze lieten zich bezitten, die grove witte muren en zelfs ook dat bed zonder lakens of dekens...

van verzorging naar behandeling

"Ja wier, it is hiel oars worden"

(Ja het is heel anders geworden) heet het boekje dat in 1976 ter herdenking van het Psychiatrisch Ziekenhuis in Franeker werd uitgegeven. Die veranderingen kwamen naar voren in een gesprek met de Geneesheer-Directeur Watze Hiddema. Zo als dr w Hiddema schrijft dat op Groot Lankum zijn diverse voorzieningen behalve de verpleegafdelingen ligt daar het dorp Lankwert waar de bewoners met elkaar in een gezinssituatie leven. Mijn commentaar is hier op. Dat het dorp Lankwert niet eens een dorp is maar 3 - 4 huizen bijelkaar. De heer Watze Hiddema is zeer concreet als hij stelt wij moeten ons richten op de realiteit, wat betekent dat we steeds meer doen aan tijdelijke opvang. Daarom we ook meer aandacht besteden aan de terugkeer in de maatschappij van de ontslagene in zijn of haar nieuwe omgeving. Mijn commentaar is hier op dat Dr hiddema praat mooi maar dat gene wat hij zegt gebeurt meestal niet. DR W Hiddema schrijft dit blijkt ook uit de volgende cijfers: in 1977 werden 440 rechtstreeks hier opgenomen en gingen 405 mensen terug naar de maatschappij. Mijn commentaar is hier op dat wel 405 mensen de maatschappij zagen maar waarvan de helft weer werd opgenomen dat zijn niet zulke goede resultaten als meer dan 50% weer word opgenomen. Maar nu speelt helaas de algemeen-financieel economische toestand ons weer parten want ook wij dienen ons te beperken vooral op personeelkosten. Mijn commentaar is hier op dat mag dan waar wezen maar dat men de PATIENT meestal half aflevert daar kan ik niet bij, met een te kort aan personeel kan het ook goed, maar tegenwoordig grijpt men maar al te vaak naar de INJECTISPUIT EN PILLEN

de belediging

Ik heb mijn vriend Kees, waar ik al 23 jaar mee bevriend ben beledigd, onbewust, wat mijn bedoeling echt niet was.

Het ging over geld, ik heb zijn vrouw genaamd Ineke ermee beledigd. Ik zei tegen haar dat zij een afzetter was.

Met deze belediging moet ik hiervoor boeten.

Hierdoor zal mijn straf uitgezet zijn totdat zij en mijn vriend vergiffenis aan mij zal geven.

gebod 1: Ongewenst ben ik verplicht ook alle omstandigheden schoppentroef te maken ook al heb ik bijvoorbeeld een goeie hartenkaart toch schoppentroef moet maken.

gebod 2: zijn vrouw en mijn vriend persoonlijk een handtekening laten zetten als zij mij zullen vergeven.

gebod 3: Als zij mij geen handtekeningin zetten, dan zal ik mijn straf moeten nazitten.

gebod 4: Hierbij wat ik net heb getekend is mijn eed en zal moeten nalaten.

gebod 5: na overleg met mijn ziel als ik mijn eisen niet voldoe tot nader overleg komen en strenger worden.

SCOORT cie. Van Dijk toch nog POSITIEF PUNT??

Het eindrapport van de Commissie Van Dijk is dus verschenen.

Na lezing bleek dat we in de voorbespreking (zie nr. 37) één punt vergeten zijn. Nl. de aanbeveling tot het instellen van een speciale kamer bij elke arrondissementsrechtbank, voor zaken betreffende de psychiatrie.

In deze kamer hebben zitting: een gespecialiseerde rechter, een psychiater en waarschijnlijk iemand uit de kringen van de patiëntenbeweging.

Dit 3-manschap zou dan moeten oordelen over:

A. Rechterlijke Machtiging, verlening R.M. In bewaring Stelling, ontslag uit de inrichting, onder curatele stelling (en andere puur juridische zaken).

Deze zaken moeten altijd vooraf worden voorgelegd aan de rechtbank.

- Uw R.M. kan dan bijvoorbeeld niet zomaar verlengd worden. Je kan dan eisen dat je gehoord wordt door 't 3-manschap.

- Je krijgt dan ook een advocaat toegevoegd.

Alleen als men vindt dat er erge haast is met je opname, kan men je I.B.S. en alleen maar I.B.S. geven.

B. De speciale kamer heeft dan ook te maken met uw verblijf in de inrichting.

Als U klachten heeft over behandeling, dwang enz. kunt u zich vanaf dat moment voortaan wenden tot het 3-manschap van deze aparte kamer.

Deze klachten kunnen ook via de vertrouwenscommissie (ook een aanbeveling van dit rapport), bij dit 3-manschap terecht komen.

Deze vertrouwenscommissie bestaat uit 5 personen (jurist/voorzitter, psychiater, verpleegkundige, vertegenwoordiger van de hulpvragers, iemand die de patiëntenbeweging een goed hart toedraagt).

Deze personen zouden spreekuur houden in de inrichting en er doorlopend toegang hebben.

maar:

sinds de zaak Winterwerp (zie vorige krant) hoeven we niet meer af te wachten of aan deze aanbevelingen gehoord gegeven wordt in de vorm van een nieuwe wet.

De punten onder A genoemd moeten gestalte krijgen in een nieuwe wet.

U kunt nu al eisen gehoord te worden door een rechter bij R.M., verlening R.M. of ontslag uit de inrichting.

Maak gebruik van de Klachtenburo's Psychiatrie!!

haagse courant meldt

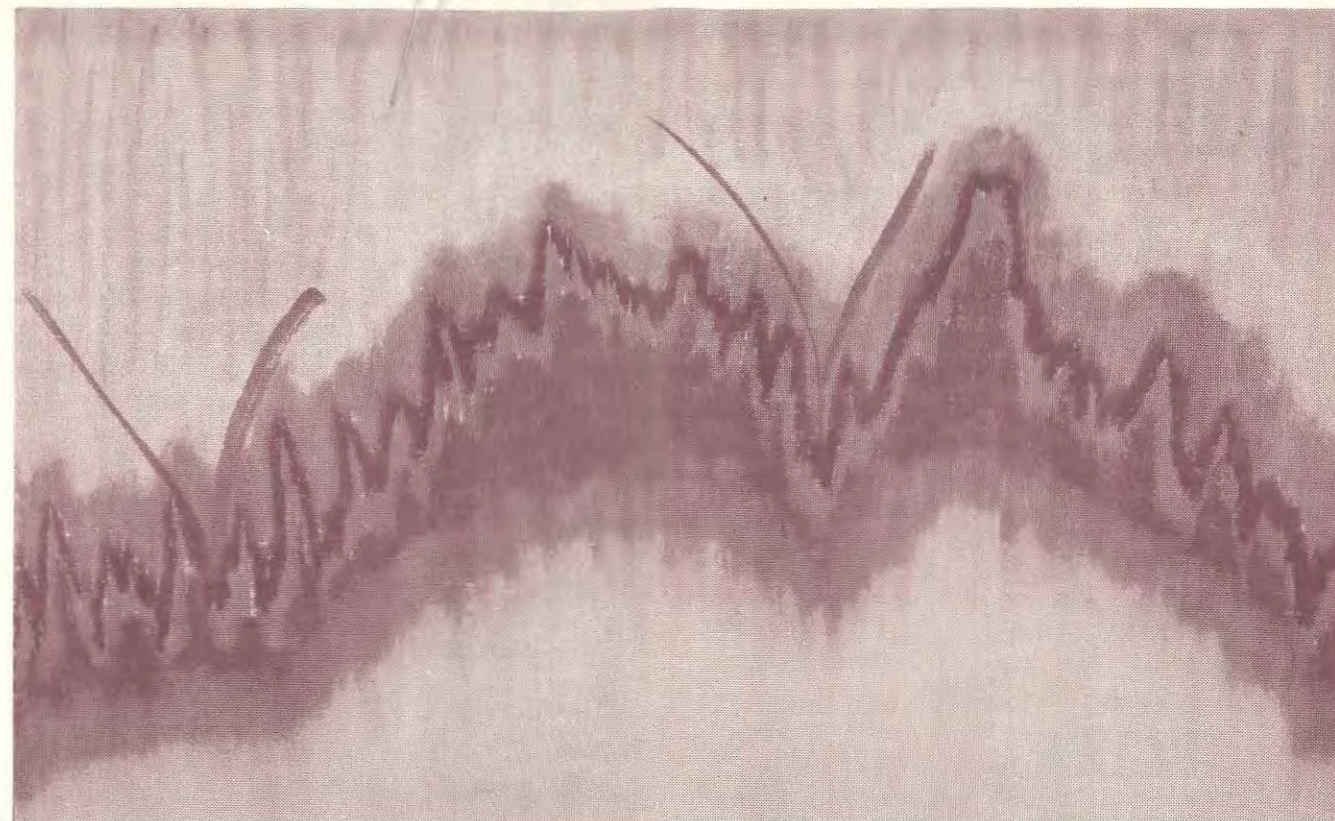
3 december 1979 n.a.v. het rapport van de werkgroep 'rechtspositie patiënten in psychiatrische ziekenhuizen': "Het rapport bevat geen aanbevelingen die een verbod op fel gekritiseerde ingrepen, zoals elektroshocktherapie, inhouden. De commissie vindt dat elektroshocks alleen mogen worden toegepast na uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de patient. Zonder die toestemming mag het alleen in geval van zeer ernstige psychose of diepe, vitale depressie".

"gek" reageert hierop

Ik heb mij altijd geërgerd aan de onnozelheid van de telkens terugkomende woorden: uitdrukkelijke schriftelijke toestemming. Ik heb ook ondertekend, terwijl ik als vrij mens stond voor 't bureau waarachter de psychiater zat te wachten totdat ik 't lange stuk staande zou uitgelezen hebben. Dat was me te lang en ik bedacht dat een dokter, ook een psychiater, wel zou weten wat hij deed en dat die personen te vertrouwen zouden zijn. Maar wat ik zeggen wou, ook al had ik 't gelezen, ik zou dan nog niet geweten hebben wat ik ondertekende, aangezien ik niet wist wat shocks waren. Wie wèl, die ze nog nooit gehad heeft en "zelf" moet ondertekenen. Ik weet geen andere oplossing dan dat de patient verdere shocks mag weigeren, als hij weet wat 't is en er steeds grotere angst voor krijgt en dan tegen zijn wil nog veel meer moet ondergaan.

bijvoorbeeld 'gekken' kultuur

kan ik zo'n "gekken"-krant 6 keer per jaar in mijn brievenbus krijgen? jazeker!!

naam: ----

adres. ----

woonplaats: ----

postcode: ----

geschenkbond

aan:

van:

berichten van het financiële front:

De tijden worden weer duurder. Het kabinet Van Waggel tot Nul deed zijn best. Het mocht niet baten. Jan Modaal wordt de lul.

Wij ontkomen ^{dus} ook niet aan verhoging. We willen quitte draaien en gratis kranten in inrichtingen blijven verspreiden.

Dus wordt de abonnementsprijs voor een jaar "Gekken"-krant: fl. 19,-

In de volgende krant geven we inzage in de boekhouding. Een financieel verslag.

zo B zo Z

Hierbij mijn reactie op de brief, die me gestuurd werd door de direktie van St. Jozefdal, naar aanleiding van het feit dat ik 27 febr. 1980 twee jaar in de ziek-tewet ben. Met name een reactie op het volgende citaat:

"Aansluitend aan de nogal formele inhoud van het bovenstaande, willen wij intussen niet verhelen dat wij het ten zeerste betreuren dat U vanwege uw ziekte niet langer hier kunt functioneren. De direktie wenst U van harte het allerbeste voor de toekomst!"

Stelletje huichelaars! In al die tijd heb ik één keer bezoek gehad van Jan v/d Heuvel, toen ik een paar maanden thuis was. Hij kwam, na wat formeel ge-louter, vragen of ik m'n ontslag niet wilde nemen! Dan kon er voor mij iemand anders aangenomen worden en ik zou dan in de W.W. kunnen. De reden van mijn "ziek"zijn kwam niet of nauwelijks ter sprake.

'ziek'

Ik zal proberen de reden van mijn "ziek" zijn te beschrijven.

Ongeveer tien jaar heb ik in de verple-ging gewerkt, eerst vijf jaar in de B, daarna in de Z. Tijdens de Z-opleiding werd ik me er steeds meer van bewust, hoe we vanuit allerlei theorieën aangeleerd werden, om met zwakzinnigen om te gaan. De ene "therapie" na de andere werd uitgedokterd door de heren psychologen/pedagogen etc. etc. en wij, de begeleiders, konden het allemaal uitvoeren en de zwak-zinnige kon (moest!) het ondergaan. En waarom?? Om ze zo "normaal" mogelijk te laten zijn/liken.

Dit alles, terwijl ze door ons - de maat-schappij - opgeborgen zijn in inrichtingen, omdat ze niet willen en/of kunnen vol-doen aan de maatschappelijke normen die van ieder van ons worden geëist. In een inrichting zijn ze niemand tot "last". Maar krijgen ze hier de kans om te zijn zoals ze zijn?? NEEN!! De wetenschap staat voor niets en de heren/dames psy-chologen-pedagogen etc. zullen weleens vertellen wat voor de zwakzinnige wel of niet goed is. Ze bedenken de meest mooie (lees: bizarre!) theorieën, schrijven boe-kenkasten vol, om de zwakzinnige aller-lei kunstjes te leren, zodat hij toch nog enigszins "normaal" overkomt.

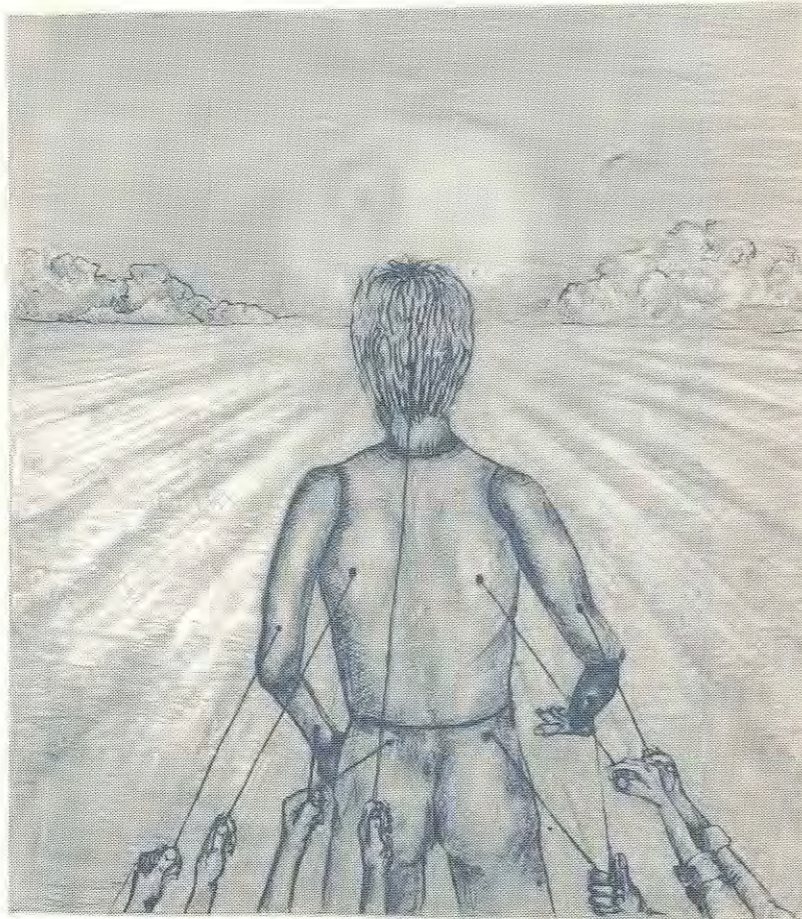
Het is net een cirkus, met de wetenschap als dresseur en de zwakzinnige als de "gevaarlijke leeuw" of "de sullige oli-fant".

Hierdoor word hem/haar zelfs binnen die inrichting de kans ontnomen om te leven,

terwijl zijn/haar eigen manier van leven, in oorsprong vrij is van invloeden van buitenaf, alleen afgaande op en gebruik makend van zijn/haar gevoel. De manier waarop deze mensen zouden leven, als ze niet gebruikt werden door en niet in dienst stonden van de wetenschap, is voor mij de grootste en fijnste vorm van kunst, een manier om je te uiten, zoals wij "nor-malen" dit nooit meer zullen kunnen. Dit bewustwordingsproces bij mezelf is er de dorzaak van, dat ik na jaren vech-ten, helemaal afgeknapt ben op het sys-teem (de gezondheidszorg!) waarbinnen ik werkte. Ik had geen energie meer om door te gaan. En vanaf dat moment ben ik "ziek"!!!!

Ik hoop dat deze brief voor de gevoels-mensen onder het begeleidend personeel, een steun is om door te vechten voor een betere/eerlijker woonomgeving voor de be-woners van inrichtingen.

De wetenschap met zijn aanhangers wens ik toe, dat de rollen ooit omgedraaid mogen worden, zodat zij de "gevaarlijke leeuw of sullige olifant" mogen zijn en de bewoners de dresseur!!!

Alle fijne mensen die ik ontmoet heb wens ik sterkte toe in de strijd voor een echt leven.

Bewoners, bedankt voor wat ik van jullie heb geleerd, het leven als gevoelsmens.

eet meer freud!

Als je belangeloos probeert de wereld meer leefbaar te maken loop je weinig kans werkeloos te worden of door konkur-renten te worden verdrongen zolang het spreekwoord van kracht blijft: "Geld verzoet de arbeid".

'n pro-deo utopiste. Wel doet het zonderlinge verschijnsel zich voor dat je onverwacht en zonder inspraak gastvrijheid van de Staat gaat "genieten" als je maar hard en lang ge-noeg "heilige Huisjes" intrapt; daarin wonen namelijk heel wat psychiaters sinds God dood is.

Na een enkele reis naar zo'n psychiatri-sch Heiligdom word je daar zolang "omge-turnd", (vergassen is nog niet "in") of "platgespoten" tot je voortaan je handen méér dan vol heb om zelf in leven te blij-ven.

Ere wie ere toekomt. Graag 2 minuten stil-te voor de genieën van de psychochirur-gische boor, elektro-shocks en hersenin-grepen.

Als je dan zichtbaar naar lichaam en geest "gesterkt" dat filantropische para-dijs nog ooit verlaat, blaak je zo van energie, dat je nu uitmuntend postzegels kunt plakken. Mochten er te weinig brie-ven zijn, ga dan maar "rare postzegels trekken" bij het Gewestelijk Arbeidsbu-reau.

Of ik ook al in Huize "Omega" gelogeed heb? Bijna, omdat ik 's nachts in mijn slaap ontoerekenbaar was.

Toch wel onverstandig van psychiaters, die daar overdag last van hebben, om zo'n vakantie te versmaden. Ze weten niet wat ze missen.

Ik heb vier jaar psycho-analytische pot verteerd achter dubbele deuren. Dat ik daar niet in gestikt ben, is nog iedereen een raadsel. 't scheelde ook maar een haartje.

Die psyche-prater was wat je noemt een Meester-kok. Ongelofelijk wat die kon opdissen. Zo zout had ik het nog nooit gegeten. O ja, ook veel peper. Dat was voor de rekeningen van zijn "enige" psy-chiatrische stangaste.

Of er ook aperitiefjes waren? Nou, iedere dag 50 à 60 mg Valium, 50 mgr. Dihydergot en als slaapmutsje ander-half en soms 2 Vesparax. Dat was wel eksklusief.

't Was geloof ik een 5-sterren Hotel en tijdens de drie hersenschuddingen, die ik me 's nachts viel door die aperitief-jes, zag ik nog véél meer sterretjes, zelfs met één oog, toen ik het andere bijna moest missen.

't Was toch zo'n sympatieke man. Soms liep hij na het diner nog een eindje mee en weet U wat hij dan zei? "Neemt U van-avond voor U naar bed gaat maar een lek-kere borrel". Dat vond ik reuze attent. Maar wat moest ik dan daarna? Even vra-gen. "Dokter, zetten we daar dan een 'co-ma' of een 'eind-punt' achter?"

Waar hij uitzonderlijk veel aan da'it en over praatte, vertel ik maar niet. Ik ben niet gek.

Op den duur lag het menu echter zo zwaar op mijn maag, dat ik ervan kotste. Door al dat "Freud" had ik 'n levensgevaar-lijke 'energie' vergiftiging opgelopen.

5 Januari 1975 had hij 't meest lumineu-ze idee. Toen werd een uitstapje naar het Walhalla warm aanbevolgen. Al die fijne dingen mocht ik niet aan mijn vrienden doorvertellen. Hij had geen zin me te vergezellen, want hij was juist zo succesvol zijn 'Gouden Kalf' aan het mesten.

Zo werd ik platgespoten. Vanuit mijn slaapkamer-isoleercel heb ik (onder ein-deloos veel tranen) door zijn rekening maar een streep gehaald.

Zijn restaurant is nog steeds geopend. Mensen, eet toch meer Freud

SCHOKKEND NIEUWS VAN OVERZEE

Sinds kort hebben we contact met de engelse groep PROMPT (Protection of Rights of "Mental Patients" in Therapy, d.w.z. Bescherming van de Rechten van "Psychiatrische Patiënten" onder Behandeling).

In hun blaadje lazen we een artikel over elektroshock.

Elektroshock (EST of ECT) wordt in Engeland nog vaker toegepast dan hier, zoals u in 't navolgende kunt lezen. Maar ook in Nederland wordt nog geshockt, ondaks alle NASA-akties. In het verslag n.a.v. de enquête van Dijk bleek dat in 1/3 van de inrichtingen EST wordt toegepast. Bovendien wordt door psychiatrische inrichtingen het shocken vaak uitbesteed aan psychiatrische afdelingen van algemene ziekenhuizen.

Onderstaand artikel slaat dus niet enkel op situaties ver van huis!

ECT (electroconvulsive therapy) wordt nog routinematig gebruikt in Engeland. Op herhaalde vragen aan de minister naar cijfers mbt het gebruik van elektroshock luidde steeds het antwoord: "nog niet bekend".

Het shockapparaat behoort tot de standaard-uitrusting in 90% van de psychiatrische inrichtingen in Engeland. Daarnaast wordt ECT ook toegepast in partikuliere praktijken van psychiaters en in gevangnissen.

ECT wordt toegediend bij patiënten onder machtiging volgens de beruchte mental health act van 1959 (Geestelijke gezondheidswet van 1959). Dit gebeurt onder dwang: de patiënt heeft geen mogelijkheid om te weigeren. En vrijwillige patiënten worden vaak onder druk gezet en voorgehouden totdat ze de vereiste verklaring van toestemming tekenen.

In sommige inrichtingen moeten patiënten bij binnenkomst een verklaring tekenen zonder dat hen gezegd wordt wat ze tekenen. In een officiële aanklacht ingediend door iemand die tegen zijn wil ECT had gekregen, staat: "er is bewijs dat de man tot tweemaal toe weigerde zijn toestemming te geven, uiteindelijk werd zijn hand gepakt en zo zijn handtekening gezet. Meteen daarna probeerde hij het formulier terug te grijpen. Bij nader onderzoek bleek dat het inderdaad gescheurd was geweest en later geplakt".

Doorgaans bestaat een elektroshock serie uit 6 tot 12 afzonderlijke shocks voor zg depressieve patiënten en 18 tot 25 voor "schizofrenen".

Bilaterale ECT wil zeggen dat de twee elektroden op de beide slapen van de patiënt

worden geplaatst, unilaterale ECT dat deze aan de voor- en achterkant van de rechterhoofdhelft worden gezet.

De stroomsterkte varieert van 70 tot 150 volt, bij 500 tot 900 miliampère. Het gevolg: een stuip trekking zoals bij een epileptisch insult.

Gevolgen van elektroshock zijn: ontregeling van gedrag, hoofdpijn, duizeligheid, verlies van eetlust, verstoorde menstruatiecyclus, en bovenal geheugenverlies.

"Verbeteringen" aangebracht in de praktijk van de ECT bestaan uit het tevoren toedienen van verdovende medicijnen en spierverlamende middelen. Dit heeft ook zijn gevaren en bijeffecten. Bovendien verhoogt de te weggebrachte spierverlamming de gruwelijkheid van de gebeurtenis. Zoals iemand beschreef: "je kan niet meer ademen, je kan niet meer bewegen, dan zetten ze die twee dingen op je voorhoofd, je hoort de machine zoemen, opeens zie je een lichtflits, en... afgelopen".

Een andere ECT-patiënt: "de pijn gaat recht door je hoofd, je weet niets anders meer dan die pijnstoten die door je hersenen gaan als een elektrische drillboor".

Er zijn geen goede studies over het effect van elektroshock behandeling. Artsen die beweren dat ECT een succesvolle methode is, zien slechts wat ze willen zien. Zoals in het geval van een engels ziekenhuis waar al 2 jaar "met succes" een nieuwe elektroshockmachine werd gebruikt, voordat een technicus ontdekte dat het apparaat niet werkte.

Trouwens, als ECT zo veilig is als voorstanders beweren, waarom moeten psychiaters die elektroshock toepassen hier in Engeland 3 tot 4 maal zoveel premie betalen

om zich te verzekeren tegen behandelingsfouten? Misschien omdat de overlijdenskans bij ECT-patiënten 1 op de 1000 is, waarvan 20% direkt tgv hersenbeschadiging! Een patiënte vertelt dat ze tegen beter weten in met kracht werd overgehaald toe te stemmen in een shockbehandeling.

Ze zegt: "het heeft mijn geheugen compleet vernield. Met vertrouwenwekkende deskundigheid werd me verzekerd dat mijn geheugen terug zou komen. Dat is niet gebeurd. Ik was lerares engels, mijn taalbeheersing is nu te gering om nog les te kunnen geven. Die elektroshockbehandeling is nu al 4 jaar geleden. Ik heb de hoop verloren ooit nog mijn oude beroep op te kunnen nemen".

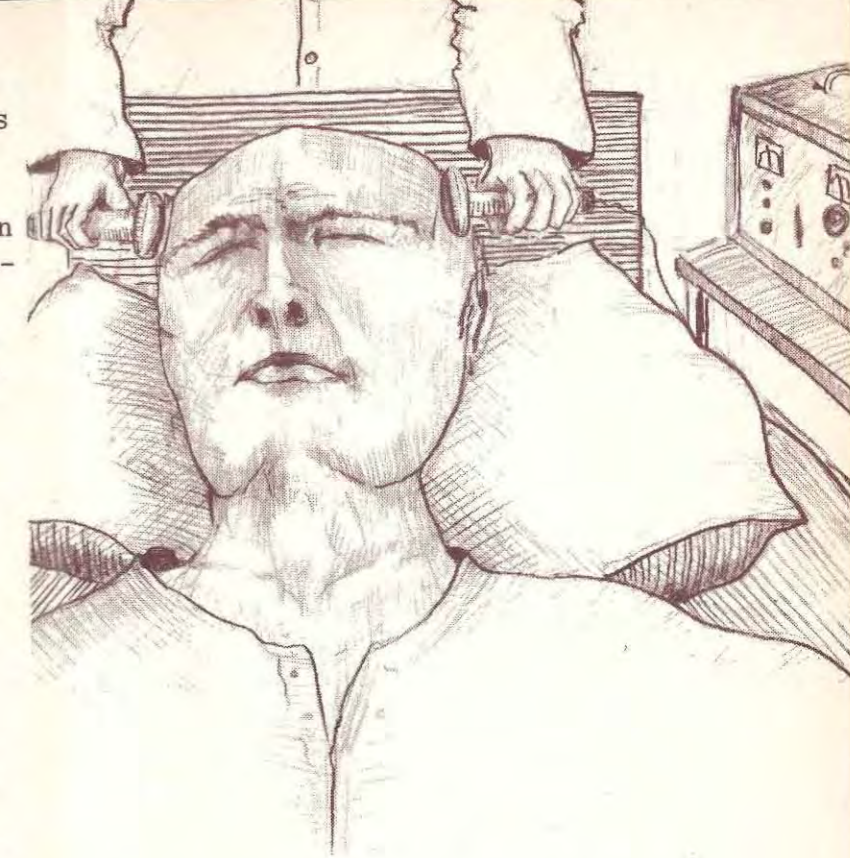
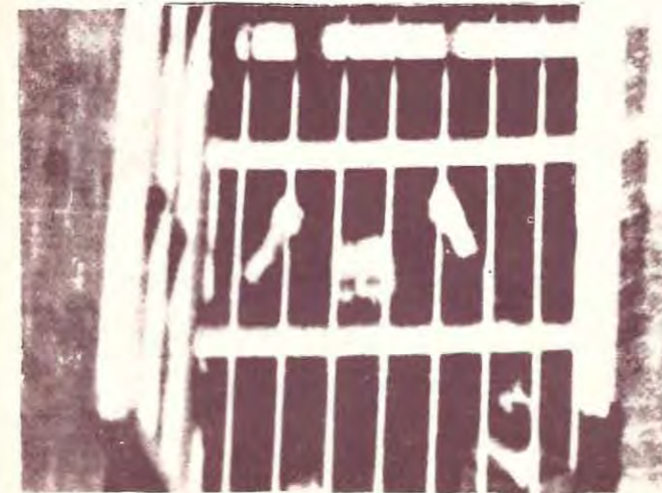
Wanneer een psychiater zegt: "wat kunnen we anders? We hebben verder al alles uitgeprobeerd" Dan zegt hij in feite dat hij 't goed bedoelt en geen andere uitweg meer weet. Je moet de oprechtheid van mensen niet in twijfel trekken. Maar wanhopige dokters zijn gevaarlijk. Ook vandaag de dag zijn elektroshockdokters bezig de hersenen van onwetende, machteloze ongelukkigen af te stompen. Wij moeten scherpe grenzen stellen aan de mate waarin zij het gedrag van anderen kunnen beheersen!

Bewerkte versie van "shocking lies" - een uitgave van PROMPT.

Het antwoord van de engelse regering is (bij ons) nog niet bekend. In Nederland heeft de NASA aktie enkele jaren geleden mede geleid tot vragen van de 2^e kamer om tot afschaffing van de elektroshockmethode te komen. De regering heeft dat toen (zoals zoveel) van zich af geschoven, naar een commissie van deskundigen. Wat er verder gaat gebeuren is afhankelijk van het advies van deze commissie.

Maar natuurlijk ook van wat wij doen! Zoals blijkt is het verzet tegen EST internationaal! In Engeland vecht PROMPT, en wij steunen hen in die strijd.

Om nu deze groep, PROMPT, een beetje te leren kennen, volgt hieronder een deel van hun beginselverklaring.

Op 27 juli 1979 heeft een lid van het lagershuis (de engelse 2^e kamer) namens de organisatie PROMPT een petitie ingediend, waarin werd gevraagd elektroshocktherapie en hersenchirurgie bij de wet te verbieden. Hiervoor waren 15.960 handtekeningen opgehaald.

Enkele punten uit het PROMPT-manifest

- Als iemand op zijn hoofd wordt geslagen en hij voelt pijn, dan betekent dat niet dat hij ziek is. De oplossing is dan ook niet om pijnstillende middelen te geven of te beweren dat 't inbeelding is of een vorm van zelfkwelling. Zeker niet! Het is allemaal zo simpel, maar niet voor een psychiater, die is getraind om wat er voor zijn neus gebeurt niet te zien. De oplossing is gewoon het slaan te stoppen. Het ligt hetzelfde bij mensen die lijden onder de kwellingen van een onduidbare maatschappelijke situatie.

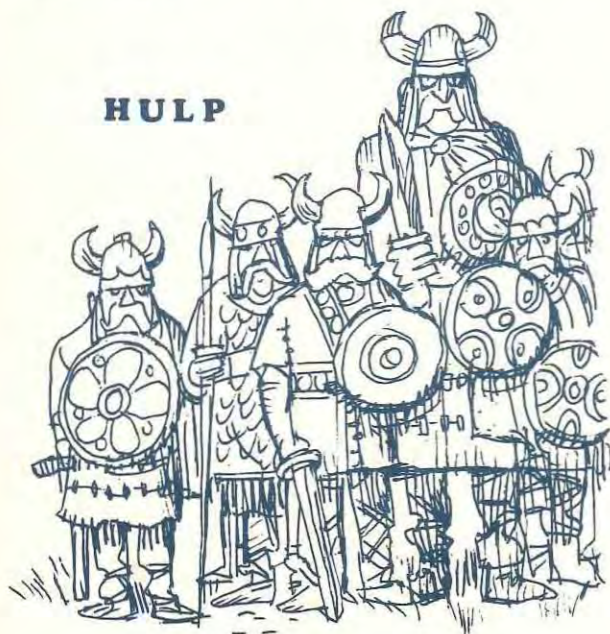
- Zelfs psychiaters die de gevaren en nadelen van hun "behandelingsmethode" toegeven, proberen er rechtvaardiging voor te vinden onder 't mom dat 't beter is voor de patiënt deze maatregelen te ondergaan dan te lijden onder die angst, depressie of verwarring.

Wij spreken dit tegen en beweren dat patiënten niet lijden door angst, depressie of verwarring, maar dat ze angstig zijn, depressief of verward omdat ze lijden onder omstandigheden waarover ze weinig of geen macht hebben. Situaties die hen frustreren, bedreigen en verwarren.

- Wanneer het gedrag van iemand onverdragelijk is voor de anderen om hem heen, dan komt dat omdat zijn situatie ondragelijk is voor hemzelf.

Zo iemand heeft hulp nodig zijn situatie te veranderen!

HULP

- Inrichtingen en psychiaters doen er niets aan om deze situatie te veranderen, daarentegen werken ze juist het voortduren ervan in de hand door te proberen de persoon te dwingen deze situatie te accepteren en zich eraan aan te passen.

- Psychiatrie is een van de meest subtiele repressiemethoden in de kapitalistische maatschappij. Vanwege deze subtiliteit zien maar weinigen de gevaren, verhuld in de mystifikatie van de "medische wetenschap".

uit: PROMPT-manifesto.

gevoel van vrijheid

*Geachte redactie,
Dit keer stuur ik jullie een gedicht, welk bij nauwkeurige bestudering een bepaalde gebondenheid weergeeft.
De tendens, die er uitspreekt, beoogd de Gek een betrekkelijk gevoel van vrijheid te geven.*

*Overpeinzing
Een zucht van bittere weemoed,
Ontschiet aan 's mensen long
Een zucht der hopeloze
De klepel van een gong
Een gong toch is het leven
Dat Boven vastgehouden bungelen moet
De klepel, de geest van alle tonen
Die de gong luiden doet.
Maar welke hand vat de klepel
Een vaste, losse, goed of kwaad
De hand laat ons niet verder kijken
We zijn bijna roerend tot aan de 20 ste daad.
Wij (Gekken) wrikken aan de spijker die
Onze gebondenheid doet zijn
Of we ook al wrange vruchten krijgen
dat doet menigeen weinig pijn.*

*Groeten
uit Groningen.*

vrolijk blijven

*Wanneer niemand mijn tranen ziet,
wanneer geen mens achter mij staat,
denk ikzelf, Vrolijk Blijven.*

*Vallen bladeren van bomen naar benee,
druppelen ijskorrels over me rug op de grond,
vallen roddels over en weer,
denk ik zelf: Vrolijk Blijven.*

*Als mens sta ik heel even stil,
zonder te schreeuwen of te krijsen.
Mijn oor leg ik tevens te luister,
denk ik zelf: Vrolijk Blijven.*

(...) Hier treft u ook nog een krante-knipsel aan van een jongen die inmiddels is overleden. Deze jongen is bij Tette-laar behandeld in 1975/76. Vandaaruit is hij gegaan naar Voorburg in Vught. Psychiatrisch Ziekenhuis.

Heeft daar (zover ik weet) anderhalf jaar gezeten. Deze jongen heeft al die tijd geroepen om hulp. Thuis mocht hij niet meer welkom zijn. Resultaat: zelfmoord!

Wij (3 ex-patiënten) willen hem via de krant een laatste groet bewijzen daar het een fijne vent was en zal blijven. Het zal veel psychiaters wakker schudden, want het is beestachtig hoe er met mensen omgesprongen wordt! (...)

laatste groet

Hallo Toon,

"Je bent niet dood, de Heer heeft je geroepen bij Hem te wonen in zijn glanzend huis.

Je hoeft geen rust en vrede meer te zoeken, je hebt ze nu - want je bent veilig thuis.

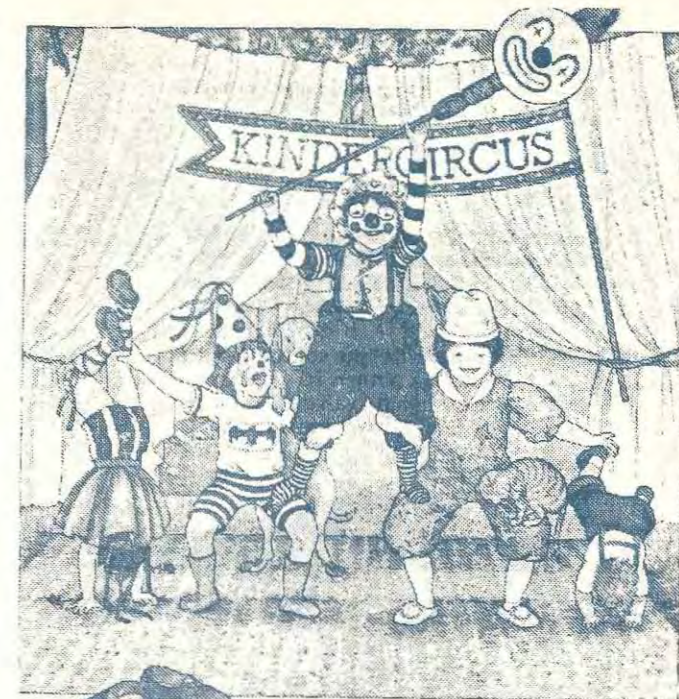
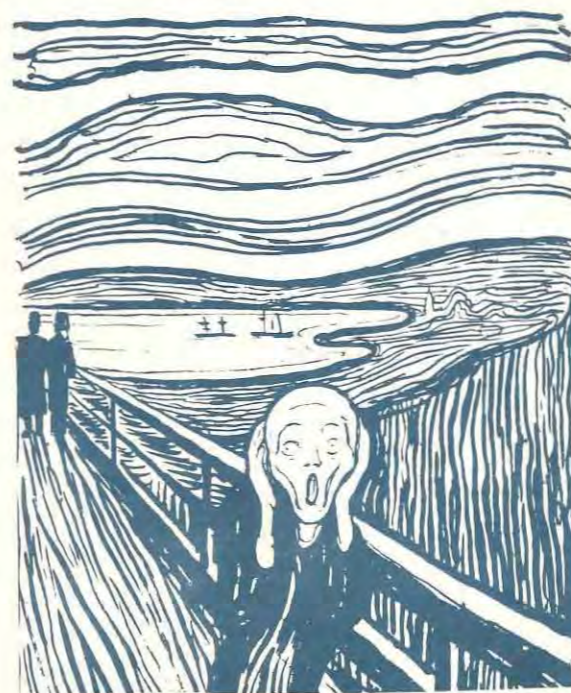
Je bent niet dood, je mag voor eeuwig leven.

Je bent verlost van onvolkomenheid, van pijn en van verdriet.

God zal je geven een onbegrensd geluk in onbegrensde tijd.

Je bent niet dood, maar ach, ik zal je missen zoals een mens de meest-geliefde mist.

De jaren van geluk zijn nooit meer uit te wissen en ik geloof: God heeft zich niet vergist...."

waar fur, waarom?

LECTORUM SALUTI.

Wanneer de dokter spreekt van cliënt,
moet de cliënt op zijn hoede zijn.

Dure medicijnen zijn goed,
aldus een apotheker.

Wen man nicht weis waar fur und warum;
gibt man immer valium.

Wen man nicht weis warum das moes,
gibt man immer Antiboos.

Schmertzen an maag und gal,
gibt man immer Desipal und Luminal.

Fur verstoppte nase,
moes mann nach die bazen.

Die recept geeft uit het boek,
en dan geeft een zakdoek.

Uit zijn broekzak,
het zaakje oplost met gemak.

Gemak dient de mens,
dat is een schone wens.

GEK = Geeft Elkander Kracht

Van de voorzitter van de bewonersraad St. Servatius kwam de volgende reactie binnen betreffende de naam van de "Gekken" krant. Wij citeren: "Wij willen een andere naam zonder een eindeloze discussie die niet zal leiden tot een verandering van de benaming".

Daarom laten we de rest van deze brief maar achterwege op de ons inziens wettelijke opmerkingen na:

"Wij voelen ons door deze naam duidelijk bestempeld en als wij akkoord gaan met deze naam doen wij mee aan onszelf te laten diskrimineren".

Wij van de redactie vinden het spijtig dat nog zo weinig mensen reageren op onze oproep tot discussie over de naam van de krant.

Het lijkt ons erg belangrijk daar eens nader op in te gaan. Want: waarom ziet men zo op tegen de benaming "gek"?

Dat heeft - zo menen wij - te maken met een enorm taboe.

Van jongs af aan leert men zich immers aan te passen. Degene die dat weigert, of eenvoudig niet kán, loopt de kans voor gek uitgemaakt te worden. En de gek is een buitenbeentje. De gek wordt uitgesloten. Dat is een ernstig dreigement. Terwijl "gek" zijn in feite alleen maar betekent: anders zijn dan anderen.

Je kunt natuurlijk op alle mogelijke manieren "gek" zijn. Maar in onze cultuur wordt je daar hoe dan ook op aangekeken. Waardoor je je al gauw alleen en ellendig gaat voelen.

En het is zeer de vraag of dat anders zijn ook slechter is.

Is het wel zo slecht om dol te worden van wat je zoal moet doen om "er bij te horen"?

Is het zo slecht om het niet langer uit te houden, zoals men je betuttelt, belaagt, je van je vrije wil beroofd, in ruil voor zogenaamde veiligheid?

Dat gebeurt in het groot: de rijke landen knechten de arme landen met als doel te kunnen profiteren van hun grondstoffen en goedkope arbeidskrachten.

En in het klein: mensen dwingen elkaar op alle mogelijke manieren tot aanpassing, met als doel je zonder morren in deze maatschappij te schikken.

Want juist "normale" mensen zijn daartoe bereid. Alleen "normale" mensen kunnen leven in een wereld, waarin de machtigen niets nalaten om hun comfortabele positie te handhaven.

Arme volkeren worden hiertoe uitgebruit door psychologische onderdrukking: negers zijn minderwaardig, men noemt ze smalend zwarten, kaffers, diskriminatie dus.

Door gewelddadige onderdrukking, als de armen in opstand komen, Mensen hier worden onderdrukt: door psychologische onderdrukking door psychologica.

Die is gek, diskriminatie dus.

Door bruto geweld als men zich duidelijk verzet. Denk b.v. aan de isoleercel in de inrichting, of aan shocktherapie.

Mensen worden onderling uitgespeeld. In hun dromen over ook een beetje macht en rijkdom gaan zij mee in het onderdrukken:

Zij onderdrukken zelfs elkaar!

De bazen lachen; zij zijn er in geslaagd te voorkomen dat hun positie werkelijk bedreigd wordt: er heerst verdeeldheid. Een sterk verzet komt niet van de grond. Er wordt geen tegenbeweging gevormd.

Het is jammer, als wij ons laten pakken door deze methodes!

Het is jammer, als wij onszelf minder voelen wanneer men ons gek noemt.

Laten we daar eens mee ophouden!

Laten we minder bang zijn. Trots op onze eigen-aardigheden.

Laten we onszelf goed vinden. Goed gek.

Gek is goed!

Laten wij dat zeggen zoals de negers zeggen: black is beautiful.

Laten wij dat tegen psychiaters zeggen, die ons klein willen houden.

Pieker niet langer over wat de ander in ons afwijst.

Laten we de goede dingen in onszelf ontdekken.

daarom proberen wij onszelf gek te noemen

Dit zijn zo een aantal redenen waarom wij het nodig vinden uit te komen voor onze "gekte".

Er zijn genoeg andere redenen natuurlijk.

Ook redenen om de naam te willen veranderen.

Wij zouden het goed vinden om van jullie lezers, te vernemen waarom jullie de naam, goed of slecht vinden.

Wij zijn benieuwd!

KYK DOKTER, MET DIE CHIPS WORDT ER NOG MEER GEAUTOMATISEERD... EN ER ZIJN AL ZOVEEL MENSEN ZONDER WERK

EN ALS ER GEBOUWD WORDT ZIJN 'T HOTELS OF KANTOREN... TERWIL ER NOG MENSEN IN KROTTEN WONEN

EN ONDERTUSSEN WORDEN ER NIEUWE KERNWAPENS AANGESCHAFT TER VERDEDIGING VAN 'T VRIJE WESTEN

DAN DENK IK: WELK BELANG VALT ER HIER EIGENLIJK TE VERDEDIGEN?

MAAR ALS IK DAT ZEG DENKEN DE MENSEN DAT IK GEK BEN EN WAT ZIJN ZIJ DAN? NORMAAL?

NOU DAN BEN IK LIEVER GEK!

GEEF 'M EEN FLINKE DOSIS KALMERENDE MIDDELEN EN ZORG DAT IE VOORLOPIG NIET UIT DE ISOLEER KOHT!

WAT?

KENNISMAKING / TIPS

lithiumcarbonaat

Graag zou ik met dames willen corresponderen/kennismaken die het geneesmiddel Lithium carbonaat gebruiken.

Mijn leeftijd is 40 jaar en gebruik dit middel al vijf jaar.

Wie schrijft hoort meer van mij.

Brieven: Postbus 6237, Haarlem.

oproep

OPROEP: Voor lesbisch meisje uit de omgeving van Roosendaal die advertentie had staan in het decembernummer.

Er liggen 3 brieven voor je te wachten bij de redactie (tel. maandagavond 020 - 792620). Het spijt ons heel erg, maar we zijn je adres kwijtgeraakt door slordigheid van onze kant.

We beloven beterschap (naar nieuwe contactadvertentie toe) en hopen dat je belt.

Kuur

Alleenstaande Heer 53 jaar, 15 jaar lang op chronische afdeling van een psychiatrische inrichting zoekt contact met iemand voor een kuur in Duitsland voor het zenuwgestel

naam en adres bij de redactie bekend.

man zoekt vrouw

Met véél belangstelling kennisgemaakt met de gekkenkrant. Kortgeleden hierop attent gemaakt door een "begeleidster" van onze afdeling en o.a. óók een artikel "jongen zoekt meisje" trok mijn aandacht in uitgave van Okt. '79 en daarvan vooral het opschrift. Zo zou ik een ingezonden brief willen schrijven waar boven stond "Man gesch. zoekt vrouw" of beter nog "ex-psychiatrische patient zoekt dito vrouw of tenminste iemand die begrip heeft voor zo iemand".

In welhaast iedere "normale" krant is er een speciale rubriek voor huwelijk en kennismaking. Die mis ik wel als zodanig in de G.K.

Nou is het mijn vraag of u uit mijn te schrijven ervaringen en behoefte een huwelijksadvertentie is te distileren en die dan in de G.K. te plaatsen.

Zo wil ik dan proberen een héél lang verhaal héél kort te maken. Mijn leeftijd is inmiddels al 54 jaar.

In 1976 ben ik buiten mijn wil opgenomen in de St. Bavo.

de reden hiervan: Een z.g. black-out vermoedelijk veroorzaakt door het onvrijwillig toegediend krijgen van medicijnen en injecties. Gedurende óók onvrijwillig verblijf van 3 wk in Pav 3 van het Wilhelmina Gasthuis in A'dam.

Ik ben o.a. werkzaam geweest bij de justitie als bewaarder z.g. Omdat ik het grotendeels oneens was met de ommenselijke behandeling van de vaak rechteloze gedetineerden, en dat ook overduidelijk liet blijken en ook daardoor te kwetsbaar werd, werd ik met ziekteverlof gestuurd beter gezegd ontslagen.

Op nogal extreme wijze heb ik daar toen op gereageerd. Ik heb nl. toen een zware schoenenleest door een etalageruit willen gooien van een sex shop op de Kalverstraat in A'dam.

Omdat ik voordien ruchtbaarheid had gegeven aan mijn plan werd ik voortijdig gearresteerd door 2 rechercheurs.

Na overleg met mijn schoonvader en vrouw werd ik zonder meer, met tegenwerking opgenomen in Pav 3, I.B.S.

Daar kreeg ik dus die medicijnen en spuiten zonder mijn instemming met alle gevolgen vandien. Ik ben toen bij voortdurende getest en heb op verzoek een spreukeur gehouden voor een groep artsen en studenten.

Kort na mijn ontslag kreeg ik die black-out die bestond o.m. door het pogen (geheel ontkleed) van de 2e etage af te springen. Heb hele dag als een gevangen beer heen en weer lopen in huis, s'avonds de lichten uitdoen en m'n vrouw naar haar keel grijpen. Om die redenen ben ik toen opgenomen in de St. Bavo te Noordwijkerhout. Daar werd ik ook al meteen volgestopt met medicijnen en injecties, zonder overleg.

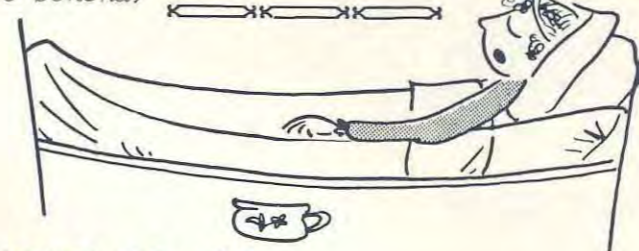
Ik maakte ook kennis met de isoleercel en dwangbuis. M'n vrouw vroeg scheiding aan en kreeg die heel vlot, zelfs als toezienend voogd werd ik opzij gezet. En mocht bij de gratie Gods eens in de 4 weken mijn kinderen bezoeken.

Omdat ik op zaal 4 van de Bavo verder niet meer mee wenste te werken aan mijn be- of beter mishandeling werd ik van "alles" ontslagen en uit nood geplaatst op een voormalig retraitehuis St. Klemens ook in N.W.H. Want terug naar huis was niet meer mogelijk. Ik ben uit eigen beweging verder heel langzaam losgekomen van die medicijnen en zienderogen opgeknaapt. Alle bewoners hier zijn in de Bavo geweest. Veel van hen zouden geschikt

zijn voor de "normale" samenleving maar die hebben ook bep. omstandigheden tegen. Ik heb al vaak tot nog toe vergeefs pogingen aangewend om terug te keren naar normalere omstandigheden, omdat ik mij allang genezen verklaar. Ook de begeleiding hier is het daar volmondig mee eens. Van hen heb ik de volste medewerking. Ik dood nu mijn tijd met strandwandelingen - lezen - schaken - dammen en heb bemoeienissen met de bewonersraad van de Bavo. Omdat er ook hier en daar nog steeds moeilijke en onmenselijke situaties voorkomen, als gezegd b.v. kamers vinden is niet mogelijk. Verder schrijf ik op huwelijkswaardigheidsadvertenties en derg. om een vrouw te vinden die begrip heeft voor mijn situatie. Ik ben nu een van de vele W.A.O.-ers betaald alimentatie etc. Ik zoek desnoods een vrouw die in soortgelijke omstandigheden verkeert of hééft verkeerd. Kortgeleden nog zou ik verhuizen naar A'dam een kamer in een huis van een ex-bewoner van hier - maar ter elfder ure is daar een vrouw ingetrokken. Tot slot zou ik nog willen schrijven dat ik zelf óók nog eens groepsleider ben geweest in een psychiatrische kliniek in Heiloo (Willibrordus) bij zwakzinnigen.

Bij gelegenheid wil ik graag meer vertellen van mijn ervaringen in de Bavo o.a. en misschien zijn die dan ook te plaatsen in de G.K. Een loffelijk streven naar meer bekendheid over en van ons "getekende" mensen.

(Voor reacties: naam en adres bij redactie bekend)

AWBZ-klachten

De Ziekenfondsraad (ZFR) heeft een commissie ingesteld, waar mensen terecht kunnen die klachten hebben in verband met hun ziekenfondsverzekering en AWBZ-verzekering (Algemene Wet Bizardere Ziektekosten).

Deze commissie kan rechtstreeks benaderd worden via het sekretariaat van de Ziekenfondsraad.

Op werkdagen telefonisch: 020 - 43 47 47.

Of schriftelijk: Klachtencommissie Ziekenfondsraad, Prof. I.H. Bavincklaan 2, 1183 AJ Amstelveen.

OPROEPEN

1. **OPROEP AAN ALLE LEDEN VAN DE CLIENTENBOND EN GEÏNTERESSEERDEN UIT DE REGIO EINDHOVEN, DIE IN AANRAKING ZIJN GEWEEST MET DE PSYCHIATRIE**

De werkgroep Psychiatrie Zuid van de cliëntenbond in de welzijnszorg te Eindhoven houdt een:

KENNINGSMAKINGSAVOND op 17 maart vanaf 20.00 uur, in de bovenruimte van het café 't Moofke, Rivierstraat 36, Eindhoven.

De bedoeling van deze avond is om jullie de gelegenheid te geven kennis te maken met de werkgroepsleden en andersom. De werkgroep hoopt dat er misschien actieve leden uit deze avond naar voren komen, die de werkgroep kunnen versterken.

Wil je nog iets meer weten; wij zijn elke dinsdag en woensdag bereikbaar van 10.00 tot 13.00 uur en elke maandagavond van 19.00 tot 21.00 uur onder het telefoonnummer: 040 - 51 92 56.

2. **OPROEP**

Een werkgroep van cliëntenbond en "Gekken" krant bundelt nog steeds **ERVARINGEN MET DE ISOLEERCCEL**.

Uw reacties kunt U naar de "Gekken"krant sturen.

inloopavond

De Cliëntenbond Amsterdam heeft weer een inloopavond: iedere zondagavond van 19.30 uur - 22.30 uur.

Adres: Nieuwe Keizersgracht 14.

Inlichtingen: 020 - 733286.

verhuizing

de Geneeskundige Inspectie voor de Geestelijke Volksgezondheid voor Noord-Brabant en Limburg.

is verhuisd naar:

Rijkskantorengedouw

Schubertsingel 32, 's-Hertogenbosch.

Postbus 90135, 5200 MA 's-Hertogenbosch.

Inspecteur-hoofd van Dienst:

E.C. de Graaf, zenuwarts.

Tel.: 073 - 15 83 43.